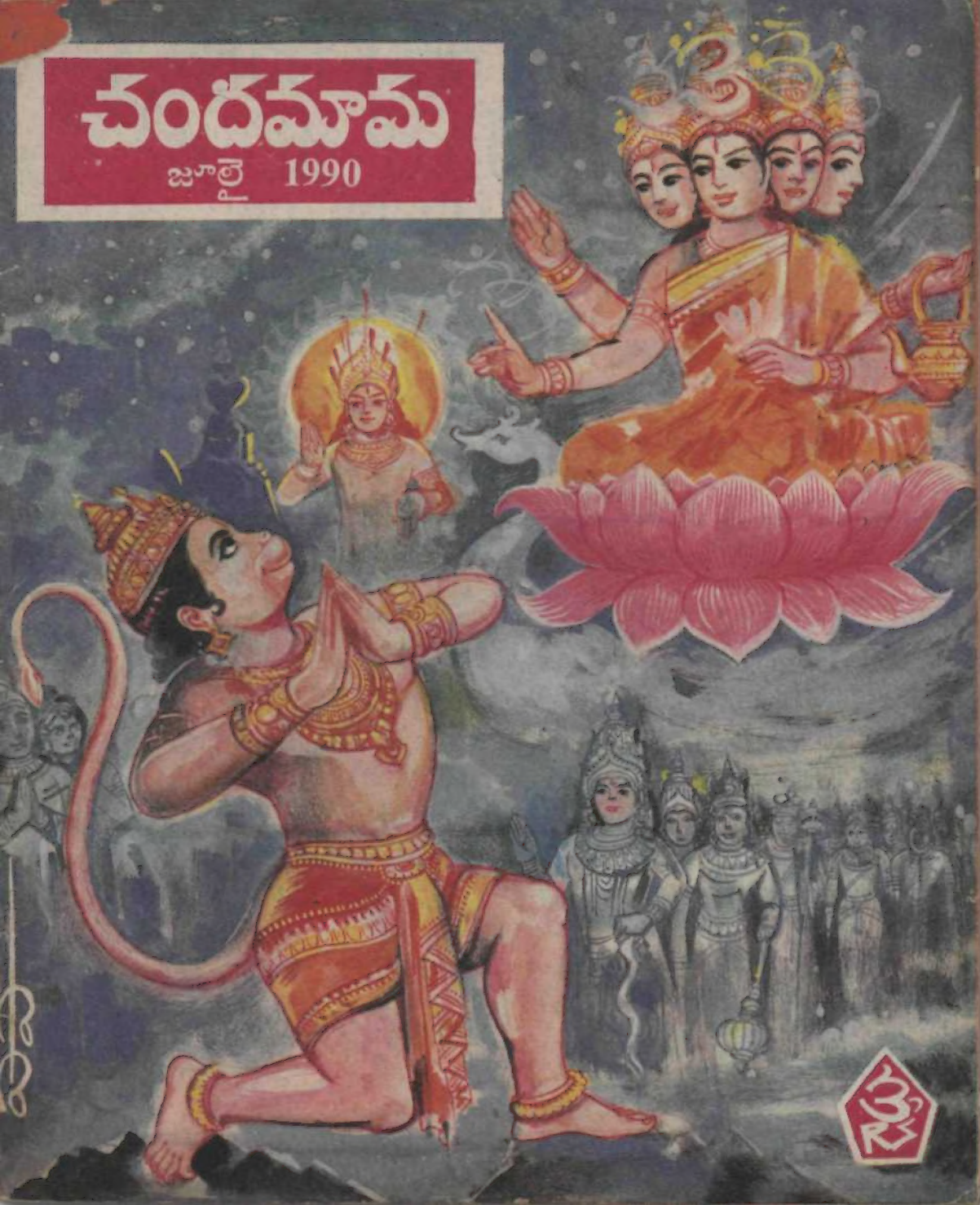
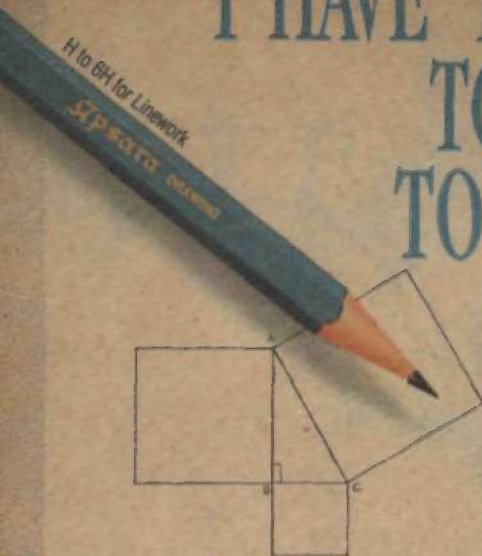

చందమామ

జూలై 1990

I HAVE 14 BEST FRIENDS TO HELP ME TOP MY CLASS

Apsara Drawing Pencils come in 14 grades and help me in so... so many subjects. My classmates also include Apsara Poster Colours, Water Colour Tubes, Oil Pastels and Wax Crayons. All, toppers.

Apsara®
DRAWING PENCILS

For information, write to:
Hindustan Pencils Limited,
510, Himalaya House, Bombay-400 001.

పార్లీస్
మిత్రాలు
జన్మించి
అందరికీ
ఇష్టం

PARRY'S Special

పిల్లలారా

రారండోయ్. పార్లీస్
మీకోసం మళ్ళీవచ్చింది.
మరింత వినోదం తెస్తోంది.
ఈ 4 పేజీల స్పెషల్
మీకోసం, మీ ఇంట్లో అందరి
కోసం. ఇందులో చెప్పినవి
మీరు చక్కగా చేసుకోవచ్చు.
అన్నీ చిన్న చిన్నవి. అద్భుతంగా
వుంది గదూ? అందుకే ఈ
పార్లీ స్పెషల్ని కత్తిరించి
దాచుకోండి. మీకు తిరిక
పున్నపుడు ఇవన్నీ చేసుకుని
ఆనందించండి. వినోదించండి.

మీ స్నేహితులని ఆశ్చర్యపరచడానికి, అద్భుతాలు

తెనటిగ తనకన్నా
300 రెట్లు ఎక్కువ
బరువు మోయగలదు.

ఇంగ్లీషుకి 26 అక్షరాలు ఉన్నాయని
ఊహించి తెలుసు. ఎక్కువ అక్షరాలు
ఉన్న బాష సింహాల్స్. 54 అక్షరాలు
ఉన్నాయి. తక్కువ అక్షరాలు
ఉన్న భాష పాపాయి. 12
అక్షరాలే!

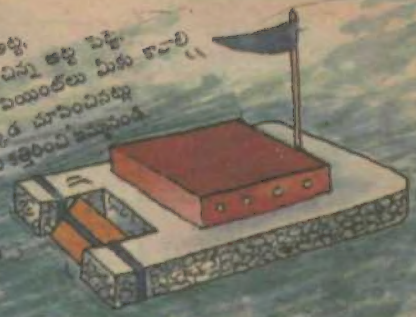

abc

చూడండి:

మీరే ఒక ప్యాకెట్
స్క్విమర్ చేసుకోవచ్చు
ఎలాగంటారా? ఒక రద్దీకల్ మీటు.
6 సెం.మీ x 3.5 సెం.మీ దశనరి అట్టు.
రెండు ఎలాస్టిక్ బ్యాండ్లు, పెన్సిల్, చిన్న అట్టు పెన్సిల్
రంగుల కాగితం, పాపర్, దారం, పెయింట్లు మీకు కావాలి
మీనాన్నగారిని రద్దీకల్ నుంచి ఇక్కడ చూపించినట్లు
8 సెం.మీ x 5 సెం.మీ పైకి చూపుతూ చూపించినట్లు
అగ్గిపెన్సిల్ మీద పెన్సిల్
రాయండి. ముందు వైపు
పెన్సిల్ పెన్సిల్ గుడ్డు కాగితం
జెండా పుంచండి.
పెనుక చివరల చుట్టూ
ఎలాస్టిక్ బ్యాండ్లు పుంచి
దారంతో కట్టండి. పెన్సిల్, దారం క్లింద అట్టుమీరు
పుంచి తిప్పి కట్టవచ్చుంది. మీ స్క్విమర్
సిల్వర్ వేగంగా పురుగుతుంది
పుంచి వేగంగా పురుగుతుంది.

మీరు తెలుసుకోవాలి, గుడ్డవేడి
అనిచిలవే దక్షిణ అమెరికా దేశాన్ని
సీలం, అమెరికా, గులా
నమెన్ మరయు ఆద
రంగులలో రంగు రంగుల
గుడ్డు పెట్టండి.

దయచేసి టీఫిన్ తినేటప్పుడు కోడిగుడ్డు తింటారా
అయితే దాని పెంకు మట్టుకు పారెయ్యకండి.
కోడిగుడ్డు పెంకులని సేకరిస్తే యిక్కడ
చిత్రంలో చూపించినట్లు వదిలేళ్ళుకీనవ్వు
పుట్టించే ముఖాలని తయారు చేసుకోవచ్చు.
మీ అమ్మతో గుడ్డు నన్నుగా పుండే వైపు చిన్న
కన్నుంచేసి గుడ్డుని విరగగట్టమని చెప్పండి.

భలేభలే తమాషాలు కావాలా

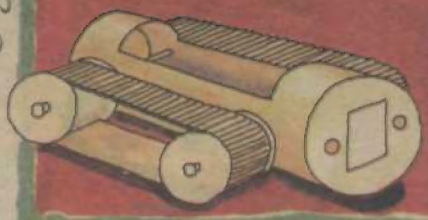
ఇది ఎంతో మలభమైనది. చూడండి. ఒక అట్టు,
కత్తెర, దారం, పెయింట్, మగ్గి లేక గ్లాసు తెచ్చుకోండి.

మగ్గితో ఒక వృత్తం గీయండి. చక్కగా ఆ వృత్తాకారాన్ని కత్తిరించండి. ఈ వృత్తాన్ని 7 త్రిభుజాలుగా
విభజించండి. వాటిని ఇంద్రధనస్సు రంగులలో పెరుపు, నారింజ, వసుపు, అకువచ్చ, నీలం, నీలి,
ఊదాలలో చిత్రించండి. ఇక్కడ చూపించినట్లు మధ్య భాగానికి అటూ ఇటూ రెండు రంధ్రాలు చేయండి.
దానిలోంచి ఒకదారపు ముక్క దూర్చి చివరలు కలిపి ముడి చేయండి. రెండు కన్నాలలోంచి మీవేళ్ళు
పోసిచ్చి చక్రాన్ని గిరగిరా తిప్పండి. మీరు పూర్తిగా తిప్పి వదిలివేస్తూ చక్రం మీద రంగులు
తెల్లగా మారి పోతాయి. మీకు తెలియ గదూ తెలుపువే ఇంద్రధనస్సులోని ఏడు రంగులుగా,
విడగొట్టవచ్చు!

సరదాగా ఒక గొంగడి పురుగు బండిని తయారు చేయండి. ఎలా? అమ్మని నాలుగు కాటన్ రీల్స్, ప్లాస్టిక్ బాటిల్, వంపులు తిరిగిన అట్టముక్క, ఎమల్టన్ పెయింట్, రెండు పెన్సిళ్లు, కొంత ప్లాస్టిసిన్, స్కాచ్ టేప్ కావాలని అడగండి. ఇక్కడ చూపించినట్లు బాటిల్ ఆకారాన్ని కత్తిరించండి. అమ్మనవాయం తీసుకోండి. మీకు నచ్చిన రంగు వెయ్యండి. ఆరనివ్వండి. పూర్తిగా ఆరిన తర్వాత చిత్రంలో గుర్తు పెట్టినట్లు పైభాగంలో రెండు, క్రింది భాగంలో రెండురంధ్రాలు చేయండి. రంధ్రాల లోంచి రెండు పెన్సిళ్లు పెట్టండి. పెన్సిళ్ల చివర నాలుగు కాటన్ రీల్స్ చేర్చి వాటిని ప్లాస్టిసిన్ ముద్దలతో అతికించండి. వంపులు తిరిగిన అట్టముక్కలో రెండు ముక్కలు కత్తిరించండి. వాటిని చక్రాల చుట్టూ తిప్పి స్కాచ్ టేప్ తో కలిపి అతికించండి. చిత్రంలో చూసినట్లు

- కిటికీలు పెట్టండి. మీ ముద్దుల
 - తమ్ముడికి బహుకరించండి.
- ఎందుకు సచ్చదు?

క్రాస్ వర్డ్ ప్రారంభదాము

అద్భుతమైన వాస్తవాలు మరెన్నో

- పెద్దనీటి మొక్క ఎమిట్ తెలుసా? రాక్షసలిలి. ఇది 10 అమెజాన్ లో వుంది. ఇది అదుగులు వుండే దాని ఆకుల మీద చిన్న పాపని వదిలొకుండా వదుకోజెట్టుకుంటుంది!

- మీకు తెలుసా నీటిగుర్రపు పిల్లలు నీటిలోవలె సుత్తాయనీ
- తాల్మన్ చేపలు ఎప్పుడూ ఒక కన్ను తెరచి నిద్రపోతాయనీ

- ఇక 'క్రాస్ వర్డ్' ప్రారంభదాము. జవాబులు ఏమిటో తెలుసా? అన్నీ ప్యూరీస్ మితాయిల పేర్లే! నులభంగా వుండరా మరి?
1. క్యారమిల్ మరియు పాలు పూర్తిగా చేరి వున్నది - అదే నేను
 2. రుచి చూడడానికి మిమ్మల్ని అవ్వనిస్తున్నాం - నేనెవరు?
 3. నేను కాఫీ ట్రాఫిని - సన్నుగుర్తించండి
 4. నేను నేరూరిస్తాను - వాపిరేమిటి?
 5. నేను మింట్ + టాఫీ - నేనెవరు?
 6. పాల మితాయిల రాజాని నేను - ఊహించండి నేనెవరో
 7. నేను మితాయిల మహారాజాని - నేనెవరు? (జవాబులు అఖరి పేజీలో)

జవాబులు

1. Caramilk
2. Try Me
3. Coffy Bite
4. Lollipop
5. Mint Eclair
6. Lacto King
7. Parrys

పేపర్ మ్యాష్ తెలుసా?

ఆనిపిస్తున్నంత కష్టంగా వుండదు. ప్రయత్నించి చూడండి. అమ్మకి లోక అక్కయ్యకి యివ్వడానికి ఒక గిన్నె తయారు చేయండి. మీకు కావలసినది పాత మ్యాగ్ పేపర్, పిండి, పేస్ట్ చేయడానికి నీళ్లు, కొన్ని పెయింట్లు.

మీకు నచ్చిన ఒక గిన్నె తీసుకోండి. పిండి, నీళ్లతో కొంత పేస్ట్ తయారు చేయండి. మ్యాగ్ పేపర్ని నన్ను చివ్వు ముక్కలుగా కత్తిరించండి. పేస్ట్లో ముంచండి. గిన్నెలోనెలంబా వూర్తిగా రాయండి. ఆరనివ్వండి. అప్పుడు లోపల దళసరి పెంకులాగా వచ్చేవరకూ మరికొంత రాయండి. వూర్తిగా ఆరనివ్వండి. ఇప్పుడు గిన్నెలోంచి బయటకు జారేటట్లు చెయ్యండి... సులభంగానే బయటకు వస్తుంది. మీకు నచ్చిన డిజైన్లో పోస్టర్ పెయింట్ చెయ్యండి. అందులో చిరుతిట్లు వుంచుకోడానికి అమ్మకికాని అక్కయ్యకి కాని బహుకరించండి. దానిని తలక్రిందులుగాచేసి పైన ఒక రంధ్రం పెట్టి మీ ఇంట్లో ల్యాంప్ మేడిగానూ వుపయోగించు కోవచ్చు! పిల్లలారా మీరు ఎప్పుడూ ఎంతో ఆనందంగా గడపాలి. అదే ప్లాస్ట్ టియ్యట్ కోరిక అందుకే ఈ చినదకరమైన వన్నీ మీరే స్వయంగా చేసుకోండి. అతి త్వరలో మేము అందించే మరిన్నిటికేనామా చూడండి.

ఇక అందిస్తుంది ఫ్లోరిన్ మేటి విన్సెం

ఓమ, మిమ్మల్నా ఆనందంలోనూ, అక్కర్లంలోనూ వూర్తిగా ముంచు తుంది. మీ వంటి పిల్లలకేనా ప్లాస్ట్ టియ్యట్ వస్తోంది. ప్లాస్ట్ టియ్యట్ మిథాయిలు (ప్లాస్ట్ క్యాండ్లీస్) లోక ప్లాస్ట్ క్యాండ్లీస్ మాత్రమే! ల్యాండ్ 25 సేకరించండి. వాటిని Parrys the King of Sweets, P.O. Box. 2040, Madras 600001, చిరునామాకి పంపించండి. మేము మీకు సరికొత్త విన్సెంట్ విండెస్ అన్ని మీరు చేసుకోగల వింతలతో వున్న ఫ్లోరిన్ మేటి మిథాయిలు త్వరపడండి. సేకరించండి. పంపండి. ఈ సందర్భాన్ని ము సెప్టెంబర్ 15, 1990 వరకు వున్నది.

THE KING OF SWEETS

చందమామ

సంస్థాపకుడు, 'చక్రపాణి' సంచాలకుడు, నాగిరెడ్డి

మాదక ద్రవ్యాల ప్రమాదం!

విశ్వరాజ్య సమితి విద్యా సాంస్కృతిక విభాగం పిలుపు మేరకు ప్రపంచమంతటా జూన్ 26 వ తేదీని మాదక ద్రవ్యాల వ్యతిరేక దినంగా ఆచరించడం జరిగింది.

మాదకద్రవ్యాలు నేటి యువతరాన్ని నాశనం చేయడమే కాదు; మనిషి భవిష్యత్తుకే గొడ్డలిపెట్టుగా దాపురిస్తున్నవి. మాదకద్రవ్యాలకు అలవాటుపడినవారు తమను తాము నాశనం చేసుకుని తమవారికందరికీ తీరని బాధ కలిగిస్తున్నారు. ఈ దురలవాటుకు బానిసలైనవారు మొదట నిర్వీర్యులైపోయి, ఆ తరువాత అరాచకవాదులుగా మారే అపాయం కూడా ఉన్నది. మత్తు పదార్థాలపై ఆధారపడటంవల్ల, సంఘద్రోహులయిన మాదక ద్రవ్య వ్యాపారులను పోషించడం జరుగుతుంది. అధిక లాభాలపై దురాశకొద్దీ యువతరాన్ని సర్వ నాశనం చేయడమే కాదు; తమ ధన బలంతో కొన్ని దేశాల రాజకీయాలను సైతం ప్రభావితం చేయ గలుగుతున్నారీ పాతకులు!

ఈ అపాయాన్ని అరికట్టడానికి ప్రతిఒక్కరూ పాటుపడాలి. ఈ విషవలయంలో మీ మిత్రులైనరైనా చిక్కుకున్నట్లయితే వారిని వెలికి తేవడానికి చేయూతనివ్వండి. ఈ విషయంలో విశ్వాసపాత్రులైన పెద్దలనూ, మీ ఉపాధ్యాయులనూ సంప్రదించి సలహాలు పొందడం శ్రేయస్కరం!

సంపుటి 87

జూలై '90

సంచిక 1

విడి ప్రతి: 3-00

..

సంవత్సర చందా: 36-00

రాస్ ఆన్ ది బంగిల్ గేమ్

స్పైడ్
సెఫారి గేమ్

మేగీ క్లబ్: రండి, అడవుల్లో సరదా విహారానికి!

ఉచితం!

మీ బహుమతులను పొందండి

మీరు మేగీ మార్కెట్ యొక్క అయిదు బాకీ సంఘంకు ముందు వైపున

ముద్రించబడి ఉండే యా ను కట్టిరింటి. మీరు ఎంచుకున్న ప్రతి ఉచిత బహుమతి కోసం చాలానే మాకు పంపించండి. అంత! మీకు 6 నుండి 8 వారాలలో మేగీ క్లబ్ నుండి ఎంతో మేగీ టాప్స్, ఉత్సాహస్థి కలిగించే బహుమతి అందుతుంది! మరిచుకోండి: మీరు మేగీ క్లబ్ సభ్యులు కానీ సక్లంరో. మీరు మాకు లేక ప్రాసెస్యూరు మీకు కావలసిన బహుమతి పేరుతో బాటు మీ పేరు, చిరునామా పంపించండి. మీరు మేగీ క్లబ్ సభ్యులై ఉంటే, మీ సభ్యత్వపు నంబరు పంపించండి.

డిస్కీ టుడె, కామిక్

పారెన్ట్ పేసెస్ కేప్ మరీయు మాస్

మా చిరునామా:
మేగీ క్లబ్ పి.ఎ. బాక్స్ 5788, హైదరాబాద్-500055

మరొక సదుపాయం కూడా:
మీరు యింతవరకు క్రాసెల్ బండియా గేమ్ యాగా సెకరెంటి ఉండకపోతే, యిప్పుడు సెకరెంటింది!

బంగిల్ స్టాండ్స్ సెల్

‘పాకిస్తాన్’లో జరుగుతున్న దేమిటి?

1933 వ సం॥లో చౌదరి రహ్మాత్ అలి ‘పాకిస్తాన్’ అనే మాటను రూపొందించాడు. పాకిస్తాన్ అనే మాటకు ‘పవిత్రుల భూమి’ అని అర్థం చెబుతారు!

భారత ఉపఖండాన్ని, మత ప్రాతిపదికపై రెండుగా విభజించాలని, మహమ్మదాలీ జిన్నా నాయకత్వంలో ముస్లింలీగ్ పార్టీ కోరింది. ఆ కోరికను విజ్ఞులయిన వారందరూ నిరసించారు. స్వాతంత్ర్యం, సమానత్వం, ప్రజాస్వామ్యం మున్నగు ఉన్నత ఆశయాలతో మానవ జాతి సర్వస్వం ఒకటి కావాలన్న మహిమన్నత లక్ష్యంతో ముందుకు సాగుతున్న కాలమట్టంలో—మతం పేరుతో ఒక దేశాన్ని రెండుగా విభజించడం వెనకడుగు వేసినట్టే అయింది!

భారతదేశం విభిన్నమతాలకేకాదు; భిన్న సంస్కృతులకూ, వివిధ భాషలకూ నిలయం. అప్పడప్పడూ అక్కడక్కడ ఒకటి అరాకులమత కలహాలు జరిగినప్పటికీ, వాటికి దేశాన్ని విభజించడం పరిష్కారమార్గం కాదు. ఈ రకం సమస్యలు ఒక్క మనదేశానికి మాత్రమే పరిమితంకావు. ప్రపంచ దేశాలన్నిటిలోనూ తలెత్తాయి. పరస్పర అవగాహనతో, చర్చలతో, సరైన చట్టాలతో ఆ

సమస్యలను పరిష్కరించడం జరిగింది. మనదేశ చరిత్రను తిసుకున్నా, పరిష్కరించలేని సమస్యలంటూ మతాలమధ్య ఏ కాలంలోనూ ఏర్పడలేదు!

పాకిస్తాన్ విభజన కోరికను వదులుకోమని, మన దేశంలోని ప్రముఖ నాయకులు—హిందువులూ, ముస్లింలూ ముస్లింలీగ్ ను కోరారు. కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. ‘విభజించి పాలించడ’మే సిద్ధాంతంగా గల బ్రిటిష్ పాలకులు ముస్లింలీగ్ కోరికను పరోక్షంగా ప్రోత్సహించారు.

అఖరికి దేశ విభజన జరిగినప్పటికీ, ముస్లింలీగ్ కోరిన ప్రాంతాలన్నీ పాకిస్తాన్ అధీనంలోకి రాలేదు. కాశ్మీర్ ఇండియాలోనే వుండిపోయింది.

ఆ తరువాత, పాకిస్తాన్ లో ఒక భాగమైన తూర్పు పాకిస్తాన్ లో తిరుగుబాటు జరిగి, అది స్వతంత్ర బంగ్లాదేశ్ గా విడిపోయింది!

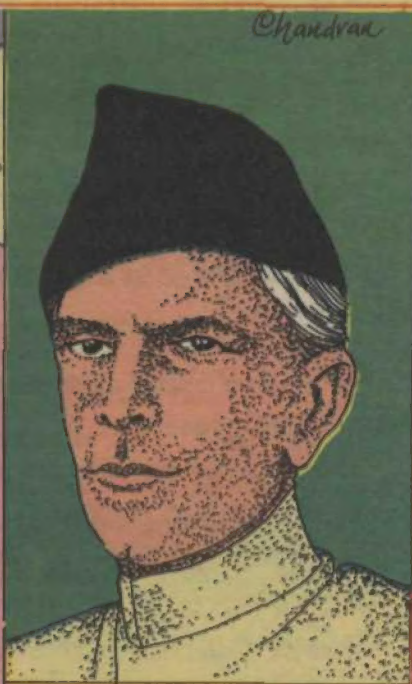
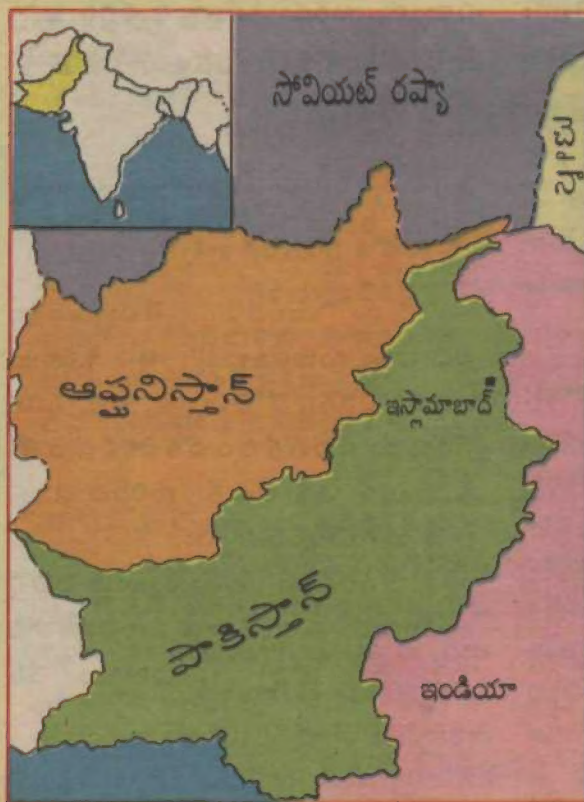
పాకిస్తాన్ కన్నా ఇండియాలోనే ఎక్కువమంది ముస్లింలు నివసిస్తున్నారు. వారందరూ హిందువులలాగే, క్రైస్తవులలాగే, బౌద్ధులలాగే భారతదేశాన్ని తమ మాతృదేశంగా భావిస్తున్నారు. అయితే, పాకిస్తాన్ బంగ్లాదేశ్ ను కోల్పోయిన అవమానాన్ని మరిచిపోకుండా, కాశ్మీర్ లో

అధిక సంఖ్యాకులు ముస్లింలు అన్న పాత పల్లవిని పాడుతూ తరచూ కాశ్మీర్ కోసం కాలుదువ్వడం పరిపాటి అయి పోయింది. కొందరు కాశ్మీర్ యువకులను ఆకర్షించి, వారికి ఆయుధాలు ఉపయోగించడంలో శిక్షణనిచ్చి, కాశ్మీరులో అరాచకం సృష్టించడానికి పురికొల్పుతున్నది.

నిజానికి పాకిస్తాన్ అంతరంగిక పరిస్థితులు రోజురోజుకు దిగజారుతున్నవి. ఇండియానుంచి వలసవెళ్ళిన ముస్లింలకూ, పాకిస్తాన్ ముస్లింలకూ మధ్య

తరచూ కలహాలతో రక్తపాతం జరుగుతున్నది. సరిహద్దు ప్రాంతాలలోని పరాసులకు పాకిస్తాన్ పాలకులపట్ల సదభిప్రాయంలేదు. విడిపోగలమని బెదిరిస్తున్నారు. అస్తవ్యస్తమైన అంతరంగిక పరిస్థితులనుంచి, ప్రజల దృష్టిని మరోవైపుకు మళ్ళించడానికే, పాకిస్తాన్ నాయకులు కాశ్మీర్ కోసం కయ్యానికి దిగుతున్నారు.

సామాన్య ప్రజలను మతం పేరుతో రెచ్చగొట్టడం ఇంకా కొనసాగడం దురదృష్టకరమైన విషయం!

మహమ్మదాలీ జిన్నా

రాగికడియం

సీతాపురం అనే గ్రామంలో, శ్రీముఖుడనే మహాపండితుడుండేవాడు. ఆయన నిస్వార్థ బుద్ధితో ఎందరికో విద్యాదానం చేశాడు. ఎవరీ దేహీ అని అడక్కపోయినా, గ్రామ స్థూలాయనకు విలువైన కానుకలిచ్చి గౌరవించేవారు. అందువల్ల శ్రీముఖుడికి రోజులు సుఖంగానే గడిచిపోతున్నాయి. ఆయనకున్న విచారమల్లా ఒక్కటే—అది లేకలేక పుట్టిన కొడుకు చతుర్ముఖుణ్ణి గురించి.

చతుర్ముఖుడికి బొత్తిగా చదువబ్బ లేదు. అట్లని మంచి బుద్ధులూ లేవు. గ్రామంలో వాడు చేసే అల్లరిపనులకు శ్రీముఖుడి ముఖం చూసి సహిస్తున్నారు, సీతాపురం ప్రజలు. ఇదంతా చూసి శ్రీముఖుడు, చతుర్ముఖుణ్ణి బాగుచేయాలని ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేసి విఫలం అయ్యాడు.

ఇలా వుండగా, ఒకరోజున శ్రీముఖుణ్ణి చూడడానికి మహానందుడనే శిష్యుడు వచ్చాడు. అతడు శ్రీముఖుడి దగ్గర అన్ని విద్యలూ నేర్చుకున్నాక, అరణ్యాలకు పోయి తపస్సు చేసి కొన్ని అద్భుతశక్తులు సాధించాడు. ఇప్పుడతడు గురువైన శ్రీముఖుడికి, గురుదక్షిణగా ఏదైనా ఇచ్చుకుంటే తప్ప వెళ్ళనని భీష్మించుకుని కూర్చున్నాడు.

“నువ్వు మంచిపేరు తెచ్చుకుంటే, అదే నాకు గురుదక్షిణ!” అని శ్రీముఖుడతడికి ఎంతగానో చెప్పాడు. కాని, మహానందుడు అంగీకరించకపోవడంతో, శ్రీముఖుడు తన కొడుకు గురించి చెప్పి, వాణ్ణి బాగుచేయమన్నాడు.

మహానందుడు, చతుర్ముఖుణ్ణి పిలిచి మాట్లాడాడు. తర్వాత వాణ్ణి మంచిమార్గాన పెట్టేందుకు కొన్ని ప్రయత్నాలు చేసి

విఫలమయ్యాక, మహానందుడు తన తపోబలంతో, ఒక రాగికడియాన్ని సృష్టించి చతుర్ముఖుడి చేతికి తొడిగి, "నాయనా! ఇది ధరించినప్పుడు పాండిత్యంలోనూ, సత్ప్రవర్తనలోనూ నీకు సాటిరాగలవారుండరు. ఈ రాగికడియం నీకొక్కడికి మాత్రమే ఉపయోగిస్తుంది. రోజూ స్నానం చేసే ముందు, ఈ కడియాన్ని బయటకు తీసి శుభ్రంగా తోమి, స్నానం పూర్తయ్యాక మళ్ళీ ధరిస్తాండు. నీకు తప్పక మేలు జరుగుతుంది," అని చెప్పాడు.

అరోజునుంచి చతుర్ముఖుడిలో గొప్ప మార్పు వచ్చింది. ఎంతో వినయంగా,

మర్యాదగా ప్రవర్తిస్తూ, అతడు తన పాండిత్యాన్ని ప్రదర్శించసాగాడు. శ్రీముఖుడు కొడుకును పరీక్షించి, వాడివృద్ధు పాండిత్యంలో తనను మించిన వాడయ్యాడని గ్రహించాడు.

అయన తన శిష్యుడైన మహానందుడితో, "నీ గురుదక్షిణ అపూర్వమైనది! ఇప్పుడు నేనే నీకు ఋణపడి వున్నాను," అని మెచ్చుకున్నాడు.

మహానందుడు గురువు పాదాలకు నమస్కరించి సంతోషంగా వెళ్ళిపోయాడు.

ఒకనాడు శ్రీముఖుడు కొడుకుతో, "నాయనా! ఈ గ్రామంలో నీ విద్య వృథా కాకూడదు. రాజధానికి వెళ్ళి ప్రఖ్యాత పండితుల ముందు నీ పాండిత్యాన్ని ప్రదర్శించి, నీ జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకునిరా," అన్నాడు.

చతుర్ముఖుడు సరేనని రాజధానికి వెళ్ళాడు. అయితే, అతడికి రాజదర్శనం లభించలేదు. పాండిత్యాన్ని ప్రదర్శించడానికైతే ముందుగా అతడు, విద్యాధరుడనే రాజాస్థాన పండితుణ్ణి మెప్పించవలసి వుంటుందని ఎవరో చెప్పారు. చతుర్ముఖుడు, విద్యాధరుణ్ణి చూడబోతే, అయన అతడికేసి నిరసనగా చూసి వెళ్ళమన్నాడు.

చతుర్ముఖుడికి విసుగు పుట్టింది. తన గ్రామానికి వెళ్ళిపోవాలనుకున్నాడు కానీ,

తండ్రి చెప్పిన పని పూర్తి చేయకుండా వెళితే, ఆయన బాధపడతాడని సంకోచించాడు.

కొద్ది రోజులకు చతుర్ముఖుడు వెంట తెచ్చుకున్న డబ్బు అయిపోయింది. ఏం చేయాలో తోచక అతడు తాను బసచేసిన సత్రం యజమానిని కలుసుకుని, "అయ్యా, నావద్ద డబ్బు అయిపోయింది. ఇంతవరకూ నాకు రాజదర్శనం లభించలేదు. రాజదర్శనం దొరికితే తమరిక్కడ నన్నుండనిస్తే, ప్రతిఫలంగా నేను తమకు ప్రతిరోజూ గీతాసారాన్ని వివరించగలను," అన్నాడు.

ఏ కళనున్నాడోగాని సత్రం యజమాని ఇందుకు అంగీకరించాడు. ఆరోజు నుంచి చతుర్ముఖుడు సత్రం యజమానికి భగవద్గీతలోని శ్లోకాలకు వివరణ చెప్పసాగాడు. అతడు చెబుతూంటే, సత్రం యజమానికి భగవద్గీతపట్ల ఎంతో ఆసక్తి కలగసాగింది.

ఒకరోజున రాజు రాజధానిలోని సత్రం యజమానులు పదిమందికీ కబురుచేసి, వాళ్ళతో, "మీరందరూ ఎంతో చక్కగా, సమర్థవంతంగా సత్రాలను నిర్వహిస్తున్నారు. అదెలా చేయగలుగుతున్నారో చెబితే, నేనూ నా కొలువులో ఆ పద్ధతులు ప్రవేశపెడదామనుకుంటున్నాను," అన్నాడు.

దీనికి మిగతా సత్రం యజమానులందరూ, తలోరకంగా ప్రగల్భాలు పలికి బదులిస్తే, చతుర్ముఖుడున్న సత్రం యజమాని మాత్రం వినయంగా, "ప్రభూ! సాధారణంగా సత్రం నిర్వహించడానికి ఏ నియమాలుంటాయో అవే నేనూ పాటిస్తున్నాను. అటుపైనే అంతా భగవత్కృప," అని సమాధానం ఇచ్చాడు.

రాజు ఆశ్చర్యపడి, "భగవత్కృప అంటున్నావు. నీకు స్వయంకృప మీద నమ్మకం లేదా?" అని అడిగాడు.

"ప్రభూ! స్వయంకృపి చేయడం వరకూ నాకు నమ్మకమున్నది. ఫలితం గొప్పతనం మటుకు నాదికాదంటున్నాను.

అని అంగీకరించాడు. నేనెంతవాణ్ణి? ”
అన్నాడు సత్రం యజమాని.

దీనికి రాజు మరింతగా అబ్బురపడి,
“నా రాజ్యంలో సామాన్యుల్లో ఇంత
జ్ఞానం కలవారున్నారని, నాకు తెలియదు.
రేపు నా కొలువులో నిన్ను ప్రత్యేకంగా
సన్మానిస్తాను,” అన్నాడు.

“ప్రభూ! నేను సన్మానానికి తగను.
నాలో ఈ జ్ఞానం కలిగించిన మహా
పండితుడొకాయన ఎక్కడినుంచో వచ్చి,
తమ దర్శనం కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు.
ఆయన కోరిక తీర్చండి,” అన్నాడు సత్రం
యజమాని.

రైతు కష్టపడి పొలం దున్ని పంట పండిం-
చాలంటే, సకాలంలో వానలు పడాలికదా!
వానలేకపోతే స్వయంకృషి వృథా అవు-
తుంది. స్వయంకృషి లేనిదే వాన
పడినందువల్ల మాత్రం పంటలు పండవు.
కాబట్టి గొప్పతనం స్వయంకృషిలోనూ,
భగవత్కృపలోనూ కూడా వున్నది,”
అన్నాడు సత్రం యజమాని.

“స్వయంకృషి చేశాక మంచి ఫలితాలు
వస్తే, మనిషికి గొప్పవాడిననిపించుకోవా-
లని వుంటుంది. నీకలాంటి కోరికలేదా?”
అని ప్రశ్నించాడు రాజు.

“ప్రభూ! మహావీరుడయిన అర్జునుడే,
తన విజయానికి కారణం శ్రీకృష్ణుడే

మర్నాడు శత్రుర్యుఖుణ్ణి తన కొలువుకు
తీసుకురమ్మని, రాజు సత్రంయజమానికి
చెప్పాడు.

సత్రంయజమాని తిరిగి వెళ్ళి జరిగిన
దంతా శత్రుర్యుఖుడికి చెప్పాడు. శత్రుర్యు-
ఖుడు అతడికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుని,
మర్నాడు రాజు కొలువుకు వెళ్ళాడు.
అక్కడ ఆయన పురాణాలకు వ్యాఖ్యానం
చెబుతూంటే, అస్థానపండితులందరూ
అబ్బురపాటుతో విన్నారు.

రాజు శత్రుర్యుఖుణ్ణి మెచ్చుకుని,
“మీరు మహాపండితులు. నా కొలువుకు
రావడానికి తమరు, మా అస్థానపండితు-
డైన విద్యాధరుణ్ణి కలుసుకుని వుంటే,

ఎప్పుడో మీ గొప్పతనం నాదాకా చేరి వుండేది," అన్నాడు.

విద్యాధరుడు తనను నిరసించి పంపి వేసిన సంగతి, చతుర్ముఖుడు అప్పుడు రాజుకు చెప్పాడు.

ఇది విని రాజు కోపంపట్టలేక, "మహానుభావా! ఇది నా కొలువుకే ఘోరావమానం. ఈ తప్పుకు తమరే స్వయంగా విద్యాధరుణ్ణి శిక్షిస్తే తప్ప, నా మనసు శాంతిం చేదు," అన్నాడు.

చతుర్ముఖుడు ఇందుకు అంగీకార సూచకంగా తలాడించి, తన చేతికున్న రాగికడియాన్ని తీసి మహారాజుకిచ్చి, విద్యాధరుడిపద్దకు వెళ్ళి, అతణ్ణి నానావిధ దుర్భాషలతో నిందించాడు. ఆ సమయంలో అతడి ప్రవర్తన పండితుడికిలా కాక, పామరుడికిలా అతి నీచంగా వుండడంతో, రాజే ఆశ్చర్యపడ్డాడు. విద్యాధరుడేమి అనలేక భిన్నుడై తలవంచుకున్నాడు.

తర్వాత చతుర్ముఖుడు, రాజు నుంచి రాగికడియాన్ని తీసుకుని తెరిగి ధరించాడు. అప్పుడు రాజు, చతుర్ముఖుడితో, "అయ్యా! మహాపండితులూ, అఖండ జ్ఞాన సంపన్నులూ అయిన తమరు, నేనొక చిన్న అవకాశం యిచ్చేసరికి విద్యాధరుణ్ణి అతి నీచంగా నిందించారు. మీ ప్రవర్తన ఈ కొలువుకే తలవంపుగా వున్నప్పటికీ,

అందులో ఏదో పరమార్థమున్నదని భావిస్తున్నాను. అది సెలవిచ్చి మమ్ములను ధన్యుల్ని చేయండి," అన్నాడు.

చతుర్ముఖుడు మందహాసం చేసి, "నా ప్రవర్తనకు నేను సిగ్గుపడుతున్నాను. ప్రభువులు నన్ను మన్నించాలి. నా పాండిత్యం నా గొప్పతనంకాదు. అంతా ఈ రాగికడియంలో వున్నది," అంటూ తన కథ చెప్పాడు.

రాజు ఆ కథ విని మరింత ఆశ్చర్యపడి, "పండితవర్యా! తమరు రాగికడియం ధరించి, విద్యాధరుణ్ణి శిక్షించడానికి వెళ్ళవలసింది. అలా కాక రాగికడియాన్ని నాకిచ్చి, విద్యాధరుణ్ణి పండితుడికి తగని

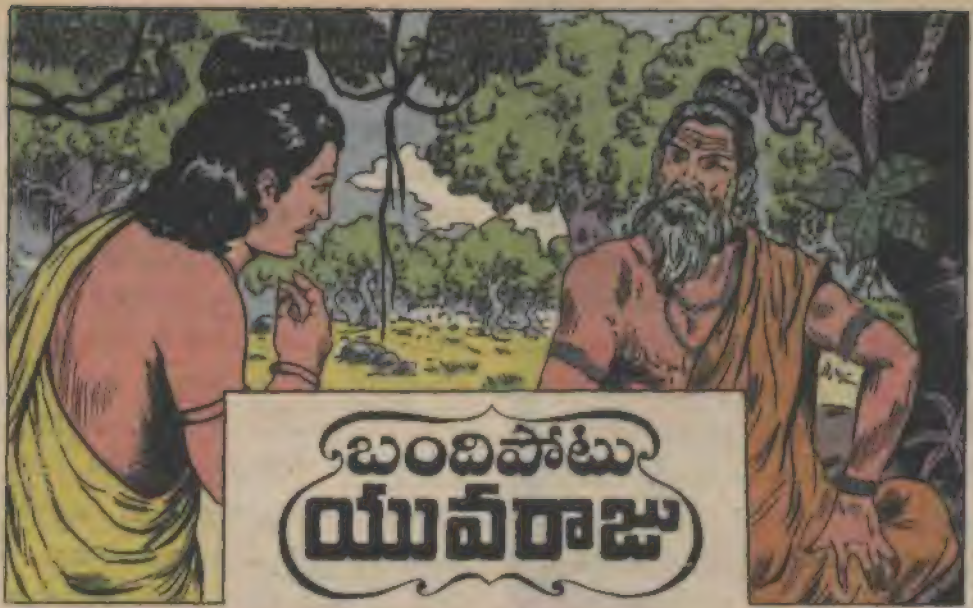
మాటలతో నిందించారు. అది ఉచితమని తమకు తోచిందా? ఒక సామాన్య సత్రం యజమానిలో ఉత్తమ సంస్కారాన్ని ప్రవేశపెట్టగలిగిన తమరిలో, ఇంత ద్వేషమా? నేను విద్యాధరుణ్ణి శిక్షించ మన్నప్పుడు, తమరు రాగికడియాన్ని ధరించే వున్నారు. ఏమి చేయాలి తమ కప్పుడుస్సురించేవుండాలికదా!" అన్నాడు.

ఇందుకు చతుర్ముఖుడు నవ్వి, "ప్రభూ! విద్య, పాండిత్యం లేనప్పుడు నేనెలా వుంటానే, తమరు ప్రత్యక్షంగా చూశారు. స్వయంగా సాధించలేని పాండిత్యం, రాగికడియం మూలంగా నాకు అబ్బింది. ఆ పాండిత్యం నా ప్రవర్తనను కూడా మార్చి సంస్కారవంతుణ్ణి చేసిందని నేననుకుంటున్నాను. కానీ, పాండిత్యంతోపాటు సంస్కారం అబ్బదని విద్యాధరుడు ఋజువు చేశాడు. ఒకప్పుడు ఆయన నన్ను పరీక్షించనైనా పరీక్షించకుండా నిరసించిపంపాడు. నేను రాగికడియాన్ని తీసి పక్కనపెట్టినట్టుగా, ఆయన కూడా

తన పాండిత్యాన్ని పక్కనపెట్టి నన్ను నిరసించాడు. ఆ బాధ ఎలా వుంటుంది? ఆయనకు తెలియజెప్పాలనే, నేను రాగికడియం తీసి పక్కనపెట్టి, ఆయనను శిక్షించడానికి వెళ్ళాను. తమరు చెప్పినట్లు: నేను రాగికడియాన్ని ఎల్లవేళలా ధరించడమే ఉచితమూ, ఉత్తమమూ అవుతుంది! అదేవిధంగా ప్రతిపండితుడూ అన్ని సమయాల్లోనూ తన పాండిత్యానికి తగ్గ విధంగానే ప్రవర్తించడం ఉచితం. రాగద్వేషాలకూ, అనూయాహంకారాలకూ లోనైనప్పుడు కూడా, పండితుడు తనలో పాండిత్యాన్ని రాగికడియంలా తననుంచేరు చేయరాదని హెచ్చరించడానికే నేనాపని చేశాను. నాకు విద్యాధరుడి, ఏమీ ద్వేషభావం లేదు," అన్నాడు.

చతుర్ముఖుడి భావం రాజుకూ, విద్యాధరుడికే కాక, అక్కడి సభలోని వారందరికీ కూడా అర్థమయింది. రాజు చతుర్ముఖుణ్ణి అస్థానపండితుడిగా నియమించి గౌరవించాడు.

బందిపోటు యువరాజు

11

[వీరసంహతు కొత్త సైన్యాన్ని నమీకరించడానికి వూసుకుని, ప్రజలనుంచి బలవంతంగా ధాన్యం పనులుచేసి, ఆ ధాన్యంతో, చంద్రపురి నుంచి ఆయుధాలు కొనుగోలు చేయమని తమ అనుచరులను అజ్ఞాపించారు. అయితే, అందుకు ప్రజలు విదురుతిరిగారు. వసంతుడి నాయకత్వంలో యువకులు కొందరు ప్రజారక్షణకు బద్ధకంకలులయ్యారు. — తరవాత]

ఒకనాటి మధ్యాహ్నం జయానందముని చెట్టుకింద విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నప్పుడు, ఆయన శిష్యుడు గోవిందుడు అక్కడికి వచ్చి, “గురువర్యా, ఒక ముసుగువ్యక్తి తరచూ మన ఆశ్రమ సమీపంలో తిరుగుతూ, సెలయేటి నీళ్ళు తాగుతూ, గుహలకేసి పరిశీలనగా చూస్తున్నాడు. నిన్న సాయం కాలం అతన్ని నేను మూడవసారి చూశాను,” అన్నాడు.

“అవును, దూరం నుంచి నేనూ ఆయనను చూశాను. ఆయనెవరో గొప్పవారై వుంటాడని, ఏదో మహాత్తరకార్యం కోసమే ఇలా వస్తున్నాడని నాకనిపిస్తున్నది. ఇంకొక సారి కనిపించాడంటే నాతోచెప్ప. ఆయనతో మాట్లాడాలి,” అన్నాడు జయానందముని. కొన్నాళ్ళు గడిచింది. ఒకనాటి సాయం కాలం సందీపుడు పులిపిల్లలతో ఆడుకుంటున్నాడు. సందీపుడు పులిపిల్లలతో

కుస్తీపట్టడం చూసి పక్కనే వున్న భల్లూకి ఆనందంతో గంతులు వేయసాగింది. ఒక ముసుగువ్యక్తి బండచాటునుంచి ఆ విచిత్ర దృశ్యాన్ని చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

జయానందముని ఆ వ్యక్తిని సమీపించి, "స్వాగతం." అన్నాడు.

ముసుగువ్యక్తి ఉలిక్కిపడి వెనక్కు తిరిగి చూసి, మరుక్షణమే తేరుకుని చేతులెత్తి మునికి నమస్కరించాడు.

"నువ్వు దేనినో వెదుకుతూ, తరచూ ఈ అరణ్యప్రాంతంలో తిరుగుతున్నావు కదా! ఆ వెదికేదేదో చెబితే, మేమేమైనా సహాయం చేయగలమేమో అలోచిస్తాం!" అన్నాడు ముని చిన్నగా నవ్వుతూ.

"నేనీ ప్రాంతంలో తిరగడం మూడో కంటికి తెలియదనుకున్నాను. అయినా, మీరు పసికట్టడం చాలా అశ్చర్యకరం!" అన్నాడు ముసుగువ్యక్తి.

"నీ ఉనికి వీరసింహుడి భటులకు తెలిసిపోతుందని నువ్వేమాత్రం సందేహించనవసరం లేదు. ఎందుకంటే ఈ ప్రాంతంలో కొత్తవారెవరయినా అడుగు పెడితే ఆ క్షణమే మాకు తెలిసి పోతుంది!" అన్నాడు ముని.

ముసుగువ్యక్తి మునిని పరిశీలనగా చూసి, "తమరు జయానందమునులే కదా! మీకిదే నా నమస్కారం." అన్నాడు.

ముని మందహాసం చేశాడు.

ముసుగువ్యక్తి ముని పాదాలు తాకి, "మహాత్మా, మిమ్మల్ని గురించి, నా మిత్రుడు జయపురి రాజు శంకరవర్మ ద్వారా చాలా విన్నాను. అయినా, వీరసింహుడి చారుల గురించి తమకు తెలియజేసే వారెవ్వరు? అలాంటి బాగరూ కతవహించడానికి కావలసినంత మంది మనుషులు ఇక్కడ ఎవరూ కనిపించడం లేదే!" అన్నాడు.

"సహాయం చేయడానికి మనుషులు తప్ప మరెవ్వరూ వుండరని నీ అభిప్రాయమా?" అని అడిగాడు ముని నవ్వుతూ.

అ మాటలకు మునుగువ్వకి మరింత ఆశ్చర్యపోతూ, "అంటే, మీకు అతీత శక్తులున్నాయన్నమాట!" అన్నాడు.

"అ మాత్రానికి అతీత శక్తులు ఎందుకు నాయనా! వాటిని సాధించడంకన్నా, మనతోపాటు, సహజీవనం సాగించే ఇతర ప్రాణులతో స్నేహం చేయడం సులభం కదా!" అన్నాడు ముని.

ముని మాటలకు మునుగువ్వకి ముఖం సంతోషంతో వికసించింది.

"పులులతోనూ, ఎలుగుబంటితోనూ, అపసేవాడు ఎలా అడుకో గలుగుతున్నాడో ఇప్పుడు నా కర్థమయింది మహాత్మా! అవునూ, ఇంతకూ ఆ కుర్రవాడెవరు?" అని అడిగాడు మునుగువ్వకి.

"నువ్వు అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పాలంటే మొదట నువ్వెవరో నాకు తెలియాలి," అన్నాడు ముని.

మునుగువ్వకి, ఒక్క క్షణం మౌనం వహించి, "మహాత్మా, నేను మిమ్మల్ని నమ్ముతున్నాను," అంటూ ముఖానికి వున్న మునుగును తొలగించాడు.

ముని ప్రశాంతంగా నవ్వుతూ, "మహారాజా, అపసేవాడు వేరెవరో కాదు, నీ కుమారుడే! నిన్ను ఎప్పుడో ఒక్కసారే చూశాను. అయినా, యువరాజు రూపాన్ని బట్టే నిన్ను పోల్చుకోగలిగాను!" అన్నాడు.

రాజు కాంతిదేవుడు నివ్వెరపోయాడు. అయిన కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి!

"రాజా, నువ్వు ప్రాణాలతో ఉన్నట్టయితే, రాణిగారిని, మీ కుమారుణ్ణి వెదుక్కుంటూ, తప్పకుండా ఇక్కడికి రాగలవని నాకు తెలుసు. రాణిగారు యువరాజును నాకు అప్పగించి, కళ్ళు మూసింది. నువ్వు ప్రాణాలతో క్షేమంగా వున్నావని తెలిసివుంటే అమె మరింత సంతోషంగా తను వుచా లించి వుండేది. అయినా, జరిగి పోయినదానికి విలపించకుండా భవిష్యత్తును భగవంతుడికి అర్పించమన్న నా సలహాను, అమె పాటించి, ప్రశాంతంగా వెళ్ళిపోయింది!" అన్నాడు ముని.

“ఆ తరవాత?” అని అడిగాడు రాజు, పెల్లుబుకుతూన్న దుఃఖాన్ని అవుకుంటూ.

“ఆ తరవాత అమె టొతికకాయాన్ని అక్కడ సమాధి చేశాం,” అంటూ దూరంగా వున్న ఒక బండరాతిని చూపాడు ముని.

ఆ బండ మీద రకరకాల పువ్వులు కనిపించాయి.

“ఈహ తెలిసిననాటి నుంచి, యువ రాజు రోజు తప్పకుండా ప్రతి ఉదయం తన తల్లి సమాధి మీద పువ్వులుంచి పూజిస్తున్నాడు!” అన్నాడు ముని.

రాజు ఆ పైన దుఃఖాన్ని అవుకోలేక, సమాధి దగ్గరికి వెళ్ళి రాతికి తల ఆన్చి, పని బిడ్డలాగా విలపించసాగాడు. ముని

అయన్ను సమీపించి, దగ్గర కూర్చుని మంచి మాటలతో ఓదార్చాడు.

కొంతసేపయ్యాక రాజు, “మహాత్మా, నేను నా బిడ్డను చూడవచ్చా?” అని అడిగాడు వినయంగా.

“అది నీ ఇష్టం. నా కెటువంటి అభ్యంతరమూ లేదు,” అన్నాడు ముని.

రాజు కొంతసేపు మౌనంగా ఆలోచించి, “ఈ విషయంలో తమకేదో అసంతృప్తి ఉన్నట్టే తోస్తున్నది. మీరు మన స్ఫూర్తిగా అనుమతిపై తప్ప నేను నా బిడ్డను చూడను,” అన్నాడు.

“రాజా, యువరాజు ప్రస్తుతం ప్రకృతి ఒడిలో ప్రశాంతంగా పెరుగుతూ, నా దగ్గర విద్య నభ్యసిస్తున్నాడు. అతడు అద్భుతమైన తెలివితేటలు గలవాడు. నిన్ను చూడగానే తన తండ్రి అని గుర్తించగలడు. ఆపైన, జరిగిన సంగతులన్ని బయటపడక తప్పదు. ధర్మ బద్ధుడైన తన తండ్రి దుర్మార్గుల కుట్రకు బలి అయ్యాడన్న బాధ ఆ బిడ్డ మనసులో కలుగుతుంది. ఆ తరవాత, అదుర్మార్గులపై పగసాధించాలన్న అగ్రహం ఆ పని హృదయంలో ప్రజ్వలించవచ్చు. అది, అతని ప్రస్తుత ప్రశాంత జీవన విధానాన్ని, విద్యావికాసాన్ని దెబ్బతీయవచ్చునన్న అనుమానం కలుగుతున్నది,” అన్నాడు ముని.

"నిజమే ఘోషాత్మా, మీరన్నది అక్షరాలా నిజం!" అన్నాడు రాజు.

"అయితే, ఇప్పుడు కాకపోయినా యువరాజుకు మునుముందు విషయం తెలియకపోదు. అప్పుడు అతడు తన ఇష్టానుసారం కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించ గలడు. అయితే, అందుకు ఇంకా కొంత కాలం గడవాలన్నది నా అభిప్రాయం!" అన్నాడు ముని.

"అదీ నిజమే. పైగా, నా కుమారుడిపై నేను బంధం పెంచుకోవడం మంచిది కాదు," అన్నాడు రాజు.

"ఎందుకలా అంటున్నావు?" అని అడిగాడు ముని.

"మీరు నా దిద్దను కంటికి రెప్పలా కాపాడుతున్నారు. పైగా మీరిచ్చే విద్యను నేను ఇవ్వలేను. అంతేకాదు. నా సమయాన్ని ఒక్క నా దిద్ద యోగక్షేమాల కోసమే వెచ్చించే స్థితిలో నేను లేను. అంతకన్నా ముఖ్యమైన పనులు నెరవేర్చవలసిన బాధ్యత నా మీద ఉన్నది!" అన్నాడు రాజు.

"ఏమిటా గురుతరబాధ్యత?" అని ప్రశ్నించాడు ముని.

"మహాత్మా, ప్రస్తుతం సుమేధ రాజ్యంలో నెలకొన్న పరిస్థితుల గురించి మీకు తెలుసో లేదో నాకు తెలియదు. నన్ను, రాణిని, మా దిద్దనూ హతమార్చాలని వీరసింహుడు కుట్రపన్నాడు. నా భార్యాపిల్లల గతి విమయిందో, అసలు నేను ప్రాణాలతో వున్నానో లేదో కూడా వీరసింహుడికి తెలియదు. నిజానికి నేను వాణ్ణి వెంటాడుతూనే వున్నాను. అందు వల్ల వాడు మనశ్శాంతిని కోల్పోయాడు. అందోళనతో ఆగ్రహానికి లోనయ్యాడు. ఆ ఆగ్రహాన్ని అన్నెం పున్నెం ఎరుగని అమాయక ప్రజలను వేధించడంలో చూపుతున్నాడు. పొరుగు రాజ్యాలపై దండెత్తి, అక్కడి సంపదలను దోచుకుని పంచుకుందామని దళనాయకులకు ఆశ చూపాడు. మా మామగారి రాజ్యమయిన

అమృతపురి మీదికి దండెత్తాడు, కాని అదృష్టవశాత్తు సుమతినదిలో హఠాత్తుగా వెల్లువరావడంతో వీరసింహుడి సేనలూ, ఆయుధాలూ కొట్టుకుపోయాయి. ఆ పైన కొత్తగా సైన్యాన్ని సమీకరించడానికి ప్రజలనుంచి, ధాన్యం దోచుకోవడం మొదలుపెట్టాడు. అయితే, వాడి దుష్కృత్యాలు కొనసాగకుండా అడ్డుపడడానికి నా కాయశక్తులా పాటుపడుతున్నాను," అన్నాడు రాజు.

ముని, ఆ మాటలకు సంతోషంగా తల వూపి, "రాజా, సుమేధరాజ్యంలో జరుగు తూన్న అమాయిత్యాలన్నీ నాకు తెలుసు. వీరసింహుడి భటుల ఆట కట్టించడానికి కొందరు యువకులు చేస్తూన్న ప్రయత్నాల గురించి కూడా విన్నాను. వీరసింహుడు, ఆ యువకులను హతమార్చాలన్న పట్టు దలతో ఉన్నట్టు కూడా తెలిసింది. విమాత్రం అవకాశం లభించినా, యువకులనూ వారి బంధుమిత్రులనూ నిర్దాక్షిణ్యంగా మట్టుపెట్టగల పరమ కిరాత

కుడువాడు! అందువల్ల యువకులందరూ, కలిసికట్టుగా ఎంతో అప్రమత్తతతో ఒక పథకం ప్రకారం పోరాటం సాగించాలి. మొదట, వీరసింహుడు తన అరాచకాలను ఆపాలని హెచ్చరించి కొంత కాలం గడువిద్దాం. ఆ గడువులోపల వీరసింహుడు దారికి రాలేదంటే యుద్ధం తప్పదు. అయితే, ఆ యుద్ధం—వీరసింహుడి సేనలకూ, సాహసవంతులైన సుమేధరాజ్య యువకులకూ మధ్య మాత్రమే జరగాలి. అమాయకులయిన సామాన్య ప్రజలను హింసించరాదు. వారికి ఇసుమంత కష్టం కూడా వాటిల్లకూడదు. ఏమంటావు?" అని అడిగాడు ముని.

"అవును మహాత్మా!" అన్నాడు రాజు.

"నువ్వు ఆ యువకులను ఒకటిగా సమీకరించి, సుమేధరాజ్య సరిహద్దులో వున్న అరణ్యంలోకి నడిపించడం శ్రేయస్కరం!" అన్నాడు ముని.

"మితజ్ఞుని శిరసావహస్తానుమహాత్మా," అన్నాడు రాజు. —(ఇంకావుంది)

చెప్పుడు మాటలు

భీమయ్య, సోమయ్య చాలాశోలం నుంచి మంచి స్నేహితులు. ఉన్నట్టుండి వాళ్ళ మధ్య మాటలు నిలిచిపోయాయి. భీమయ్యమీద సోమయ్య, సోమయ్యమీద భీమయ్య ద్వేషం పెంచుకున్నారు.

ఒకసారి తూరిబయట శివాలయందగ్గర ఒకరికొకరు ఎదురయ్యారు. అప్పుడు భీమయ్య కలుగజేసుకుని, "ఇదిగో, సోమయ్య! మనిషి అయ్యాక ముందూ, వెనకా ఆలోచించాలి. ఎవరు చెబితే వాళ్ళదే నిజమని గుడ్డిగా తల తీసరాదు," అన్నాడు.

"నువ్వేం అంటున్నావే, నాకు అర్థంకావడం లేదు," అన్నాడు సోమయ్య.

"ఎలా అర్థమవుతుందిలే! చెడు కోరి వాళ్ళమాటలయితే, నీకు అర్థం అవుతాయి," అన్నాడు భీమయ్య.

"ఏవరంగా చెప్పిలిగాని, ఆ ఎత్తి పొడుపులెందుకు?" అన్నాడు సోమయ్య.

"అదే—ఆ చంద్రయ్య చెప్పుడుమాటలు విని, నామీద కక్ష పెంచుకున్నావట! నా అంకు చూస్తానని కూడా అన్నావట. ఎవరైతే నా గిట్టక ఏదైతే నా చెడుగా చెబితే, వెంటనే నమ్మకమేనా?" అని ప్రశ్నించాడు భీమయ్య.

"అవును! ఇంతకూ నేనలా నిన్ను అనరానిమాటలన్నానని, నువ్వెలా అనుకుంటున్నావు?" అని అడిగాడు సోమయ్య.

"ఆ కామయ్య చెప్పుడులే—అంతా!" అన్నాడు భీమయ్య.

"చెప్పుడు మాటలు విసరాదని నాకు చెబుతూ, చివరికి నువ్వు చేసిందేమిటి?" అంటూ నవ్వసాగాడు సోమయ్య.

భీమయ్యకు దానికే సంగతి అర్థమై, తనూ నవ్వసాగాడు.

—చి. రమారామరాజు

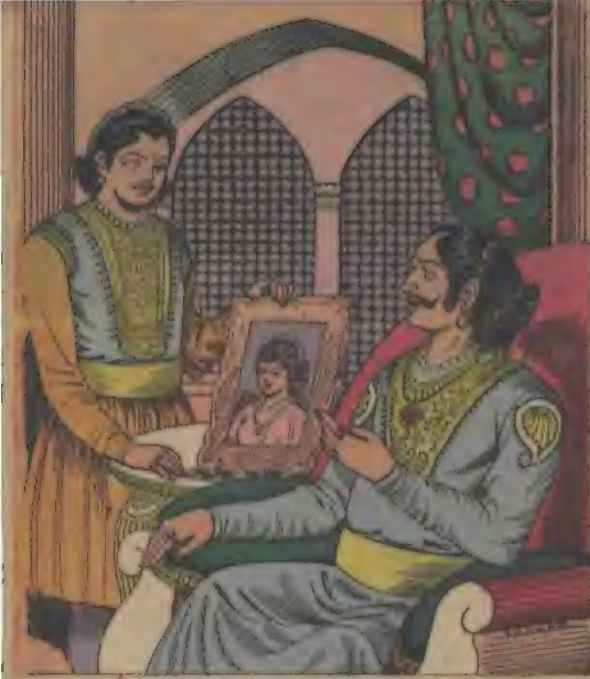

స్వప్న సుందరి

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టు పైనుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, ఏప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానం కేసి నడవ సాగాడు. అప్పుడు శవంలోని జేతాళుడు, "రాజా, బీతి కొలిపే ఈ అర్ధరాత్రివేళ, నువ్వు దేనికోసం ఇంతగా అన్వేషిస్తున్నావే. నాకు తెలియదు. అయితే, ఏ నిధిని కేపాల కోసమో, దేవలోకసుందరిలాంటి ఏ స్త్రీ కోసమో. నువ్వు ఇన్ని శ్రమలకు గురి అవుతుంటే మాత్రం, ఒక హెచ్చరిక చేయదలిచాను. కొందరి కోరికలు ఎంత ప్రయత్నించినా ఫలించవు. మరికొందరు ఫలించినవాటిని, ఆఖరిక్షణంలో తమ అవివేకం, తొందరపాటు, బుద్ధిమాంద్యాల కొద్దీ సద్వినియోగం చేసుకోలేరు. ఇందుకు ఉదాహరణగా, నుద్దీరుడనే ఒక రాజకుమారుడి కథ చెబుతాను. శ్రమ

బేతాళ కథలు

తెలియకుండా, విను," అంటూ ఇలా చెప్పి సాగాడు:

పూర్వం మణిపురం అనే రాజ్యాన్ని, మాణిక్యవర్మ అనే రాజు పాలించేవాడు. ఆయనకు లేకలేక కలిగిన ఏకైక సంతానం సుధీరుడు. అతడికి ఇరవైవిళ్ళు నిండే సరికి, మాణిక్యవర్మ బాగా పృథ్విదై పోయాడు. ఆయన తన కుమారుడికి వివాహం చేసి, రాజ్యభారం అప్పగించాలన్న నిర్ణయానికి వచ్చాడు. ఎందరో రాజకుమార్తెల గురించి, ఆయన వివరాలు తెలుసుకుని, చివరకు రత్నప్రభ, సుధీరుడికి తగిన వధువుగా భావించాడు.

మాణిక్యవర్మ, రత్నప్రభ చిత్రపటాన్ని తెప్పించి, సుధీరుడికి ఆమెను గురించి చెప్పి, "నాయనా, నేను పృథ్విదై పోయాను. ఇక ఈ రాజ్యభారం మోయడం, నావల్లకాదు. సువ్వు పరిపాలనా బాధ్యత స్వీకరించకతప్పదు," అన్నాడు.

సుధీరుడు తన వివాహ విషయం మర్చాడు చెబుతానని, తండ్రి నుంచి రత్నప్రభ చిత్రపటాన్ని తీసుకుని, తన మందిరానికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రాత్రి సుధీరుడికి కలలో, ఒక అద్భుత సౌందర్యరాశి కనిపించింది. ఆమె దేహచ్ఛాయ మేలిమిబంగారం, కలువ రేకులవంటి కన్నులు, పొడవాటి కురులు, సంపంగమొగ్గవంటి నాశిక! ఆమె కొద్ది సేపు సుధీరుడి తేని నవ్వుతూ చూసి, అంతర్ధాసమైంది.

ఆ వెంటనే సుధీరుడికి మెలకువ వచ్చింది. ఇక ఆ రాత్రి అంతా అతడికి నిద్రపట్టలేదు. అటువంటి సౌందర్యరాశి ఎక్కడో ఒకచోట తప్పక వుండి తీరుతుందనీ, వివాహమాడదలినే, ఆమెనే వివాహమాడాలనీ అతడు నిశ్చయించుకున్నాడు.

మర్నాడు సుధీరుడు, తండ్రితో, "నేను కొంతకాలం ఒంటరిగా దేశసంచారం చేసి,

ప్రజలస్థితిగతులెల్లా వున్నవో తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నాను. రాజుగా పట్టాభిషిక్తుడి నయ్యేముందు, ఇలాంటి అనుభవం చాలా అవసరం అని నా అభిప్రాయం. నేను తిరిగి వచ్చాక వివాహం జరిపించండి," అన్నాడు.

ఇందుకు మాణిక్యవర్మ అంగీకరించాడు. ఆ మర్నాడే సుధీరుడు సామాన్య పౌరుడిలా దుస్తులు ధరించి, గుర్రం మీద దేశం నలుమూలలూ, తన స్వప్నసుందరి కోసం వెదికేందుకు ఉత్సాహంతో బయలుదేరాడు.

ఆ విధంగా సుధీరుడు మూడు నెలల పాటు ఎన్నో ప్రాంతాలు తిరిగాడు. తను బసచేసిన ప్రతం యజమానుల్ని, వర్తకపు పనులమీద వివిధ ప్రదేశాలు తిరిగే వాళ్ళనూ, ఏదో మాటల సందర్భంలో అడిగినట్టుగా, తనకు కలలో కనిపించిన సుందరిలాంటి స్త్రీని చూశారా, అని అడిగి చూశాడు. ఎవరూ అలాంటి సుందరిని చూడకపోవడమే కాక, విని కూడా వుండలేదని చెప్పారు.

సుధీరుడు మరి రెండు నెలలపాటు ఎన్నో గ్రామాలూ, పట్టణాలూ తన స్వప్న సుందరి కోసం తిరిగి తిరిగి, చివరకు విసిగిపోయాడు. సరైనవేళలో భోజనం చేయనందువల్లా, ఎండనకా, వాననకా

ప్రయాణం సాగించడంవల్లా, అతడి దేహం కొంత కుప్పించి రూపమే మారిపోయింది.

ఇలాంటి స్థితిలో, ఒకనాటి మిట్ట మధ్యాహ్నం వేళ, సుధీరుడు ఒక నదీ తీరం చేరి, గుర్రాన్ని మేతకై వదిలి, దాపులనున్న ఒక చెట్టు నీడలో విశ్రమించాడు. బాగా అలసిపోయి వున్నందున, నదీపైనుంచి వచ్చే చల్లనిగాలికి వెంటనే అతడికి నిద్రపట్టింది. తిరిగి అతడికి మెలుకువ వచ్చేసరికి సూర్యాస్తమయం కాబోతున్నది.

ఆసరికి గుర్రం గడ్డిమేస్తూ ఎటో వెళ్ళిపోయింది. సుధీరుడు దాన్ని వెదుకుతూ

నదీతీరం వెంట బయలుదేరాడు. ఒక చోట అతడికి నదిలో గాలంవేసి, ఒడ్డున కదలామెదలక కూర్చుని వున్న ఒక పిల్ల కనిపించింది.

సుధీరుడు అమెను సమీపించి, "గుర్రం ఒకటి ఇటుగా పోవడం, ఏమైనా చూశావా?" అని ప్రశ్నించాడు.

అప్రశ్న వింటూనే అమె ఉలిక్కిపడి వెనుదిరిగి చూసింది. సుధీరుడికి కలిగిన అశ్చర్యం, ఆనందం అంతా యింతా కాదు. అమె తనకు కలలో కనిపించిన అందాలరాశి, తన స్వప్నసుందరి!

"అహా, నా అన్వేషణ ఫలించింది. కలలో కనిపించిన సుందరిని నువ్వే!

నికోసం ఎంతో కాలంగా ఎండనక, వాననక దేశం నలుమూలలూ గాలిస్తున్నాను. నా వెంటరా, నిన్ను వివాహమాడతాను." అన్నాడు ఉద్యేగంగా.

ఆ మాటలు వింటూనే చేపలు పడుతున్న పిల్ల, అతడికేసి బెదురుచూపులు చూసి, గాలాన్ని అక్కడే వదిలి దూరంగా వున్న గుడిసెలకేసి పరిగెత్తింది.

సుధీరుడు అమె వెళ్ళిన దిక్కుగా బయలుదేరాడు.

అతడు గుడిసెలను సమీపించేసరికి, ఒక గుడిసెలోంచి వృద్ధుడొకడు బయటికి వచ్చి, సుధీరుణ్ణి సఖాఖిపర్యంతం ఒక సారి పరీక్షగా చూసి, "ఎవరు నువ్వు? ఏ తూరి వాడివి? నీ తల్లిదండ్రుల పేరేమిటి? కలలో కనిపించావు పెళ్ళి చేసుకుంటానంటూ, నా కూతురు వెంట పడ్డావట! ఇది మర్యాదనిపించుకుంటుందా? అసలు నీ పేరేమిటి?" అని తీవ్ర స్వరంతో అడిగాడు.

వృద్ధుడు ఇలా అనగానే సుధీరుడు, ఒక క్షణకాలం దిగ్భ్రాంతుడైపోయి, తర్వాత తేరుకుని, బొంగురుపోయిన స్వరంతో, "అయ్యా, మీ ప్రశ్నలన్నిటికీ, నేనివ్వగలిగినవాలు ఒకటే—నేనొక మూర్ఖుణ్ణి!" అని వెనుదిరిగి, రాజధాని నగరం చేరి, రత్నప్రభను వివాహమాడి,

చాలాకాలం పాటు ప్రజారంజకంగా రాజ్యపాలన చేశాడు.

చేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, "రాజా, సుధీరుడు ఎన్నో క్రమలకోర్చి, తనకు కలలో కనిపించిన సుందరిని చూడగలిగాడు. అయినా, అతడు తాను యువరాజునని వృద్ధుడికి చెప్పి, అమెను తన వెంట తీసుకుపోక, మూర్ఖుణ్ణి చెప్పి ఎందుకు వచ్చిన అవకాశాన్ని జారవిడుచుకున్నాడు. ఇందుకు కారణం నిజంగా మూర్ఖత్వం, బుద్ధిమాంద్యమా లేక మరేమైనా వున్నదా? ఈ సందేహానికి సమాధానం తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావే, నీ తల పగిలిపోతుంది." అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, "సుధీరుడు మూర్ఖుడూ, బుద్ధిమందగించినవాడూ కాదు. అట్లని అతడు వివేకి, జ్ఞానవంతుడూ కూడా కాదు. కలలో కనిపించిన ఒక సుందరి కోసం, వాస్తవ ప్రపంచంలో వెతకబూనడం అవివేకం. అయితే, ఆ నిజాన్ని వృద్ధుడు ప్రశ్నించే

పరకూ, అతడు గుర్తించలేకపోయాడు. వృద్ధుడడిగిన ప్రశ్నలతిరు. సుధీరుడిలో వివేకోదయానికి కారణమైంది. ఒక సామాన్య పేద. తన కుమార్తెను వివాహమాడవచ్చినవాణ్ణి, అతడు తగిన పరుడే కాదే తెలుసుకునేందుకు ఎన్నో వివరాలు అడిగాడు. అలాంటి స్థితిలో, తాను, యువరాజై వుండి, కాబోయే రాణికి ఎలాంటి అర్హతలు వుండాలి? అలోచించక, కేవలం కలలో కనిపించిన అందచందాలు చూసి, భార్యగా తెచ్చుకోవాలనుకున్నాడు. ఇది మూర్ఖత్వం. ఇంతకు మించిన మూర్ఖత్వం మరి వుండదు. అది గుర్తించే సుధీరుడు, స్వప్నసుందరి తండ్రికి తాను ఎవరైనదీ తెలియపరచకుండా కేవలం మూర్ఖుణ్ణి చెప్పి, రాజధానికి తిరిగి వచ్చాడు." అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగగానే, చేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. —(కల్పితం)

[అధారం: మంచిరాజు కామేశ్వరరావు రచన]

కంకణబహుకరణ

మెలయావతినగరంలో, బాటసారుల సౌకర్యంకోసం, ఒక పెద్ద సత్రం వున్నది. రోజూ రాజధానికి వచ్చేపోయే వాళ్ళతో, సత్రం కిటకిటలాడుతూండేది.

ఒకసారి దూర గ్రామంనుంచి వచ్చి సత్రంలో బసచేసిన, వీరభద్రుడనే ధనికుడి బంగారు కంకణం పోయింది. ఆయన గగ్గోలు పెడుతూ సత్రం యజమానికి ఫిర్యాదు చేశాడు. సత్రం యజమాని, ధనవంతుడి గదిని పరీక్షించి, అక్కడ అవసరం అయిన ఏర్పాట్లు చేసే నౌకరు అప్పలసూరి అని తెలుసుకుని, వాణ్ణి పిలిపించి, కంకణం గురించి అడిగాడు.

అప్పలసూరి వివరీతంగా అశ్రుర్య పాతూ, "అయ్యా, ఆ కంకణం సంగతి నాకేమీ తెలియదు," అన్నాడు.

వాడి దుస్తులనూ, వాడుండే గదిలోని వస్తువులనూ వెతికినా ప్రయోజనం లేక

పోయింది. చేసేదిలేక సత్రం యజమాని రాజభటులకు కబురుచేసి, అప్పలసూరిని బంధించమన్నాడు. భటులు వాణ్ణి బంధించి, రాజసభకు తీసుకుపోయారు.

రాజ భటులద్వారా విషయం తెలుసుకుని, కొద్దిసేపు ఆలోచించాడు. ఇలాంటి విషయాల్లో నిందితుడు దోషి అయినదీ, నిర్దోషి అయినదీ, నిందు తెలిసి తప్ప ఇతరులకు తెలిసే ఆస్కారముండదు. అయితే—ధనికుడి గదిలో సౌకర్యాలూ అవి చూడడానికి, నౌకరు అప్పలసూరి తప్ప మరెవరూ వెళ్ళరు. అందువల్ల, బంగారు కంకణాన్ని వాడే దొంగిలించి వుండాలి. అలాకానప్పుడు ధనికుడు వీరభద్రుడే కంకణం పోయిందని అబద్ధపు ఫిర్యాదు చేసివుండాలి!

రాజు ఇలా ఆలోచించాక, ఆయనకు మరొక అనుమానంవచ్చింది. ఏదో పనిమీద

నగరానికి వచ్చిన ఒక పెద్దమనిషి, అప్పల సూరి లాంటి నౌకరు మీద అబద్ధపు ఫిర్యాదు చేయవలసిన అవసరం వుండదు, కాబట్టి, నూటికి నూరు పాళ్ళు దొంగ అప్పలసూరి, అయితే, ఇతర సాక్ష్యాలేమీ లేవు గనక, చేసిన నేరాన్ని వాడిద్వారానే బయటపెట్టించాలి!

ఇలాంటి నిర్ణయానికి వచ్చిన రాజు, అప్పలసూరితో, "ఒరే, ధగధగమెరుస్తున్న బంగారు కంకణం కంటబడగానే, ఏదో కక్కుర్తి పడి నువ్వు దాన్ని అపహరించి వుంటావు. నీకు నేను పదిక్షణాల గడువు యిస్తున్నాను. ఈలోగా నేరం నువ్వు ఒప్పు కుంటే ఓమించి పదిలేస్తాను," అన్నాడు.

అప్పలసూరి ఏమాత్రం తొట్రుపడ కుండా నిర్భయంగా, తనకేమీ తెలియ దన్నాడు.

ఈ జవాబు విన్న రాజు, తన ఆస్థాన విదూషకుడైన ధరహనుడికేసి చూశాడు. ధరహనుడు తన వాక్పాతుర్యంతో ఎలాగైనా, నౌకరు చేత నేరం బయట పెట్టించగలడని, ఆయన నమ్మకం.

ధరహనుడు, అప్పలసూరిని సమీపించి, "వీరభద్రుడనే ఆ ధనికుడు సత్రంలో ఏప్పుడు దిగాడు?" అని ప్రశ్నించాడు.

"అయ్యా, ఇప్పటికి మూడు రోజుల కిందట," అన్నాడు అప్పలసూరి.

"ఆయన ధరించిన బంగారు కంకణం ఎలా వుంటుంది?" అన్నాడు ధరహనుడు.

"ఆ సంగతి నాకు తెలియదు," అన్నాడు అప్పలసూరి.

ధరహనుడు కొంచెం సేపు ఆలోచించి, "ఆ గదిలోకి నువ్వు తప్ప, మరే సత్రం నౌకరు వెళ్ళే అవకాశం లేదు కదా, ఏమంటావు?" అని అడిగాడు.

"చిత్రం!" అన్నాడు అప్పలసూరి.

"సరే. ఆ ధనికుడు కంకణాన్ని ఎల్ల వేళలా చేతికే ధరించేవాడా, లేక భోజన నిద్రా సమయాల్లాంటప్పుడు, చేతినుంచి తీసి ఎక్కడైనా పెట్టేవాడా?" అని అడిగాడు ధరహనుడు.

అప్పలసూరి వెంటనే, "అయ్యా, క్షమించాలి! నేనసలు అకంకణం ఎలా వుంటుందో కూడా ఎరగను," అన్నాడు.

ధరహనుడు, వాణ్ణి అనేక రకాలుగా ప్రశ్నించి చూశాడు. కాని లాభంలేక పోయింది. చివరకు అతడు రాజుతో, "ప్రభూ, ఈ నౌకరు నిర్దోషి. ఎందువల్ల నంటే, తప్పు చేసినవాడు ఎంతటి నిబ్బరం కలవాడయినా, మనసులో ఏ మూలనో కొంచెం తడబాటువుంది. కంగారుపడి దొరికిపోతాడు. అప్పలసూరిలో అలాంటి దోమి లేదు కాబట్టి, నిర్దోషి!" అన్నాడు.

విదూషకుడి మాటలకు రాజుచిరునవ్వు నవ్వి, "వీడు గొప్ప నటుడైవుంది, తను చేసిన నేరం బయటపడకుండా నటిస్తూండవచ్చుగదా!" అన్నాడు.

"అవును, ప్రభూ! ఏడికెడు ఉప్పు రాళ్ళను నేట్లో వేసుకుని, అచ్చం బెల్లం ముక్కలు నములుతున్నట్టుగా భ్రాంతి కలిగించేవాడి నటన, ఎన్ని సన్మానాలైనా అర్హమవుతుంది. ఈ అప్పలసూరి దోషి

అయివుంటే—ఇంతటి మహానటుడు మన ఆస్థానంలో వుండడం, మనకు గర్వ కారణం. మరొక కంకణం చేయించి, తమచేతనే వీడికి బహుమానంగా ఇప్పించ దలిచాను," అన్నాడు విదూషకుడు.

ఆ వెంటనే అప్పలసూరి, రాజుకేసి చేతులు జోడించి, "ప్రభువులు నన్ను రక్షించాలి! ఆ ధనికుడి కంకణం నేనే అపహరించాను. నేను మనసులో దేన్నయినా నిశ్చయించుకున్నానంటే, ఎంతటి వారూ ఆ నిశ్చయాన్ని సడలించ లేరు. తమరు నా నేరం బయటపెట్టించ లేకపోవడానికి, అదే కారణం!" అన్నాడు.

ధరహనుడు చిన్నగా చప్పట్లు చరిచి, "ప్రభూ, దొంగదొరికాడు గదా! ఈ నౌకరు తేనె పూసిన కత్తిలాంటివాడు. ఇలాంటి వాడిని స్వేచ్ఛగా వదిలివేయడం, పౌర జీవనానికి హానికరం. వీడికి యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష విధించండి," అన్నాడు.

రాజు అలాగే చేశాడు. ధరహనుడి తెలివి తేటలను రాజు చాలా ప్రశంసించాడు.

ఎవరాయన?

తెలుచిరావల్లిని పరిపాలించిన నిజయరంగ చౌక్కిలింగ రాజుకు, నగర అలయ పవిత్రంలో నివసించే సాదువువట్ట భక్తిగౌరవాలువుండేవి. ఆ సాదువుకు ఏదైనా ఉపయోగపడే విలువైనకానుకను ఇవ్వాలని రాజు అనుకున్నాడు.

నగరంలోని ఒక ప్రముఖ వ్యాపారి, వ్యాపారరీత్యా కాళ్ళిరుదు అయలు దేరుతూ, రాజు దగ్గర సెలవు తీసుకోవడానికి వచ్చాడు. అప్పుడు రాజు అతనితో, కాళ్ళిరు మంచి అందమైన మంచి ఉన్నికాలువాను తెమ్మని చెప్పాడు. వ్యాపారి అలాగే తిరిగి వచ్చినప్పుడు, మంచి పనితనం గల విలువైన ఉన్నికాలువాను తెచ్చి రాజుకిచ్చాడు. రాజు సాదువును, నభకు అప్పగించి, ఉన్నికాలువాను అయనకు కానుకగా ఇచ్చాడు.

మరునాడు ఒక అధికారి వచ్చి, "మహారాజా, చూశారా ఆ సాదువు అపాంఛావం! తమరిచ్చిన విలువైన కాలువాను ఒక బిచ్చగతైకు ఇచ్చేకాడు!" అని చెప్పాడు.

ఆ మాటలకు ఆగ్రహం చెందిన రాజు, సాదువును రప్పించి, "నీకిచ్చిన కాళ్ళిరు కాలువాను ఏం చేశావు?" అని అడిగాడు.

"దానిని నేనొక దివ్యమాతకు సమర్పించాను," అన్నాడు సాదువు.

రాజు ఒక్కక్షణం అవాక్కయిపోయాడు. సాదువు ప్రతి ప్రాణిలోనూ, దైవాన్ని పందర్పించగల జ్ఞాని అని రాజు గ్రహించాడు.

ఎవర సాదువు?

(36వ పేజీ చూడండి)

మీకు తెలుసా?

1. మనం వికసిస్తూన్న భూగోళం ఎప్పుడు ఏర్పడింది?
2. భూమి మీద ప్రాణులు ఎప్పుడు ఏర్పడ్డాయి?
3. 'విక్టం' అంటే ఏమిటి?
4. కుణగ్రహాన్ని చేరిన వ్యోమనౌక ఏది? ఎప్పుడు చేరింది?
5. అది తన గమ్యాన్ని చేరడానికి ఎంతకాలం పట్టింది?
6. అది వయస్యించిన దూరం ఎంత?

(36వ పేజీ చూడండి)

అంగరాజ్యం పేరు వినగానే, మహా భారతంలోని దా నకర్తుడు జ్ఞాపకం వస్తారు. దుర్యోధనుడు కర్ణుణ్ణి అంగ రాజ్యాధిపతిని చేశాడు. అయినప్పటికీ కర్ణుడు మాత్రం జీవితంలో ఎక్కువ కాలం హస్తినాపురంలోనే గడిపి, కురు క్షేత్రయుద్ధంలో వీరమరణం పొందాడు.

ఈనాటిబీహార్‌లోనితూర్పుప్రాంతాన్ని పూర్వకాలంలో అంగరాజ్యం అని పిలిచే వారు. సుసంపన్నమైన ఆ ప్రాంతం ఉత్తరేత్తరా మగధసామ్రాజ్యంలో ఒక భాగమయింది. అంగదేశ రాజధాని చంపా నగరం చాలా సుందరమైన నగరం. రాజ్‌మహల్ కొండలకు పశ్చిమంగా, చంపా, గంగానదుల సంగమం వద్ద చంపానగరం వెలసింది.

క్రి. శ. 2 వ శతాబ్దంలో భారతదేశం నుంచి 'అన్నం' (ఈనాటి వియత్నాం)కు వలసవెళ్ళి రాజ్యం స్థాపించిన హిందువులు తమ సూతన రాజధానికి 'చంపా' అని పేరు పెట్టుకున్నారు. 'చంపా' అనే పేరు అంతటి ప్రసిద్ధమైనది.

అంగరాజ్యంబీహార్‌లో భాగంగా ఉన్నప్పటికీ, కాలప్రవాహంలో ఆ నగరం అసవాలు కూడా లేకుండా పోయింది. భగల్పూర్‌కు సమీపంలో 'చంపానగర్' 'చంపాపుర' అనే రెండు గ్రామాలపేర్లు, చంపానగరాన్ని గుర్తు చేస్తున్నాయి.

భగల్పూరుకు వచ్చే యాత్రికులు, కోల్‌గాంగ్ వద్ద వున్న రాతి దేవాలయాన్ని, సుప్రసిద్ధమైన బరారీ గుహలను సందర్శించడానికి ఎక్కువ ఆసక్తి చూపుతారు. భగల్పూరు సమీపంలో మరికొన్ని

అనుకరణ కూడా ఒక కళ!

గొప్ప చిత్రకారుల చిత్రాలకు మంచి దర వలుకు మందన్న విషయం అందరికీ తెలిసిందే. అందువల్ల అటువంటి గొప్ప చిత్రాలను కొందరు అలాగే కానీ దిండదం చేస్తారు. ఇటువంటి నకిలీ చిత్రాలు ఒక్కొక్కసారి అనూచ చిత్రాలలాగే వుండడం కద్దు.

కళాభారం తరచు, ఇలా అనుకరించి చిత్రించిన మువ్వనీర్ల చిత్రాలను పేకరించి, లండన్ లోని బ్రిటిష్ మ్యూజియం ఒక రంగంలో కాళ్ళక ప్రదర్శనకు ఏర్పాటుచేస్తున్నారు. అనుకరించినప్పటికీ వాటిని చిత్రించినవాళ్ళు చిత్రకారులే కదా!

యాత్రాస్థలాలు కూడా ఉన్నాయి. కాని, ఒకానొకప్పుడు ఆ ప్రాంతంలో ఎంతో ప్రఖ్యాతిగాంచిన చంపానగరం గురించి మాత్రం చాలామందికి అంతగా తెలియదు!

సాహిత్యవలోకనం

1. ఒక ప్రముఖ ఆంగ్ల నవలా రచయిత గ్రంథంలా ప్రాచీన భారతీయ కథలు కొన్ని చోట చీకటిపెట్టాయి. ఆ నవలా రచయిత ఎవరు ?
2. ఆయన రచించిన సుప్రసిద్ధ గ్రంథం ఏది ?
3. భారతీయ పాఠకులకు సుపరిచయమైన స్కాట్లాండ్ నవలా రచయిత ఎవరు ?
4. ఆయన రచించిన సుప్రసిద్ధ నవల పేరేమిటి ?
5. ప్రపంచంలోకెల్లా అతి ప్రాచీనమైన భాష ఏది ?

సమాధానాలు

ఎవరాయన ?

1. కాయూనానవర్.

రోకజ్ఞానం

1. బహుళ శ్రీ. షా. 400,000,000 వ సం॥
2. శ్రీ. షా. 2,00,000,000 వ సం॥
3. సూక్ష్మత సూక్ష్మమైన అణువునుంచి, బ్రహ్మాండమైన నక్షత్ర కుటుంబాలవరకు గలది.
4. "పైకింగ్". 1978 వ సంవత్సరంలో.
5. ఒక సంవత్సరం కన్నా ఎక్కువ.
6. 20 కోట్ల 50 మిలి

సాహిత్యం

1. ఉస్మేదానవర్ (1340-1400)
2. డి కాంటర్బరీ శేర్ప్
3. సర్ వాల్టర్ స్కాట్ (1771-1832)
4. ఐర్లాండ్
5. సంస్కృతం.

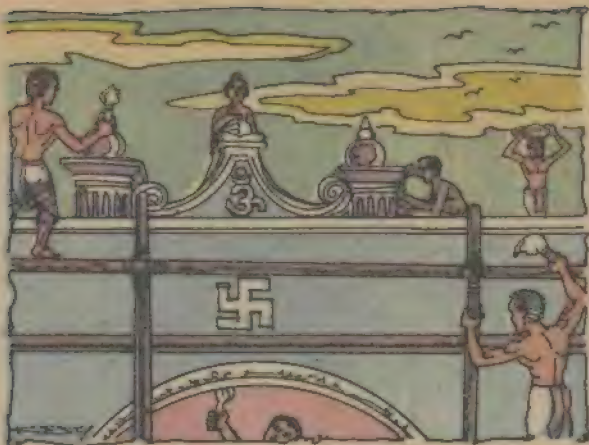
శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస (2)

కలకత్తాకు దక్షిణంగా వున్న బాంబజారీలో రాణి రాస్మాని అనే బాసగుణం గల సంపన్నురాలయిన భక్తురాలు ఉండేది. వితంతువు అయిన రాణి రాస్మానికి ఒకసారి కాశీ క్షేత్రాన్ని దర్శించాలన్న కోరిక కలిగింది.

ఆమె పెద్ద వడవలో కాశీ బయలుదేరింది. ఆ వడవ వెంట చిన్నచిన్న వడవలలో ఆమె పరివారమంతా బయలుదేరింది. ఒక రోజుల్లా ప్రయాణించేసే, సాయంకాలానికి వాళ్ళు దక్షిణేశ్వరం చేరుకున్నారు.

ఆ రాత్రి రాణి నిద్రలో ఒక కలవచ్చింది. అ కలలో జగన్నాథ కనిపించి, "నా భక్తురాలయిన సుప్త కాశీ వెళ్ళారా? ఇక్కడే నాకొక గుడి కట్టించవచ్చు కదా?" అని అన్నదట. మరునాడు ఉదయం, రాణి ఆ చుట్టవక్కల సుందర ప్రాంతాన్ని తిరిగి చూసి, కాశీ ప్రయాణాన్ని విరమించుకున్నది.

రాణి అక్కడి భూములు కొని, దేవాలయం నిర్మించడానికి ప్రారంభించింది. రాణి, జగన్మాత భక్తురాలు. అందువల్ల ఆలయంలో కాళీమాతను ప్రధాన దేవతగా ప్రతిష్ఠించాలని ఆమె ఆశించింది.

ఒకనాడు రాణిగారి మనుమలు, గదాధరుడి అన్న రామేకుమార్ వద్దకు వెళ్ళి, దక్షిణేశ్వర ఆలయంలో దేవి విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించి, ఆలయ ప్రధాన పూజారిగా బాధ్యతలు స్వీకరించమని రాణిగారి కోరికగా తెలియజేశారు.

రామేకుమార్ అందుకు అంగీకరించాడు. అగమగ్రాస్త ప్రకారం ఆలయంలో విగ్రహప్రతిష్ఠాపన జరిగింది. భారతదేశం వివిధ ప్రాంతాల నుంచి పలువురు బ్రాహ్మణులూ, వండితులూ ఆ ఉత్సవానికి హాజరయ్యారు.

అన్నతేపాటు వెళ్ళిన గదాధరుడికి అ
స్థలమెంతో నచ్చింది. గంభీరంగా
ప్రవహిస్తున్న గంగానదీ ఆయనలో
ఉత్తేజం కలిగించింది. ప్రశాంత నదీ
తీరంలోనూ, నమిష అరణ్యంలోనూ,
ఆయన తరచూ ధ్యానం చేస్తూ గడిపే
వాడు.

రాణి రాస్మానికి కుమారులు లేరు. అమె
అల్లుడు మధురానాథ విద్యావివేక
నంపన్నుడు. ఆయన, గదాధరుణ్ణి
చూడగానే అతనిలో విదే మహత్తర
మైన ప్రత్యేకత ఉన్నట్టు గ్రహించాడు.

మధురానాథ, గదాధరుణ్ణి, ఆలయంలో
అన్నకు సహాయంగా పూజారిగా వుండ
మని కోరాడు. గదాధరుడు అందుకు
సంతోషంగా అంగీకరించాడు. అయితే,
ఆయన ఒక్కొక్కసారి సంప్రదాయ
బద్ధమైన పూజావిధులను మరిచిపోయి,
దేవీ విగ్రహం ముందు ధ్యానం లో
కూర్చునేవాడు.

కొన్నేళ్ళ తరవాత రామకుమార్ వ్యాధి గ్రస్తులై మరణించాడు. తదనంతరం గదాధరుడు కాళికాలయప్రధాన పూజారి అయ్యాడు. అయితే, తనకు తోచిన పద్ధతిలో ఆయన తన బాధ్యతలను నిర్వహించసాగాడు.

గదాధరుడి పూజావిధానం పట్ల ఆసక్తి చెందిన కొందరు బ్రాహ్మణులు, ఆ విషయం గురించి మధురానాథ్ కు విశ్వాదు చేశారు. అయినా, అలయ విగ్రహంలో దివ్యశక్తిని ప్రేరేపించగల శక్తి గదాధరుడికి మాత్రమే ఉన్నదని గ్రహించిన మధురానాథ్, వారి మాటలను వట్టిండుకోలేదు.

గదాధరుడు కొన్నాళ్ళు నిష్ఠతో పూజలు జరిపాక, కాళీమాతను ప్రత్యక్షంగా చూడాలనుకున్నాడు. ఆయన ఒకనాడు, విశాగ్రచిత్తంతో, “తల్లీ, ఇప్పుడు నీ దర్శనం కాలేదంటే, నీ పాదాల వద్ద వున్న అడ్డంకో వా ప్రాణాలు తీసుకుంటాను!” అని కన్నీళ్ళతో దీనంగా ప్రార్థించాడు. పారాశుగా మెరుపు వంటి కాంతిలో విగ్రహంముందు కాళీమాత ప్రత్యక్షమయింది. —(అంకావృంద)

ఇద్దరు గజదొంగలు

దేవానీవగరాన్ని చిత్రసెనుడనే రాజు పరిపాలిస్తున్న కాలంలో, గంగడు అనే దొంగ, నగరంలో చాలామంది ఇళ్ళను దోచుకుంటూ, రాజభటులకు దొరకకుండా తప్పించుకు తిరుగుతూండేవాడు.

గంగడు ఒకసారి, ఒక రాజోద్యోగి ఇంట జోరబడ్డాడు. అక్కడ వాడికి అనేక విలువైన వస్తువులు దొరికాయి. గంగడిని, వాడి అనుచరులనూ చూసి, రాజోద్యోగి ప్రాణభయంతో, వాళ్ళకు అన్నీ అప్పగించాడు.

వారం రోజుల తర్వాత గంగడు, ఒక వ్యాపారి ఇంట ప్రవేశించి, వ్యాపారిని కత్తితో బెదిరించి, ఆ ఇంట దొరికిన విలువైన వస్తువులన్నిటినీ మూటకట్టి, తన అనుచరులతో పరారి అయ్యాడు.

మరి కొన్నాళ్ళ తర్వాత వాడు, ఒక రైతు ఇంటికి కన్నం వేశాడు. అక్కడ

కూడా వాడికి కొన్ని విలువైన అభరణాలు దొరికాయి. వాటిని మూటగట్టుకుని వాడూ, అనుచరులూ పారిపోయారు.

కొంతకాలం అగి, ఈసారి గంగడు ఒక పూజారి ఇంటికి కన్నం వేశాడు. అక్కడ వాడికి కొద్దిపాటి విలువైన వస్తువులు మాత్రమే దొరికాయి. అయినా వాడు వాటిని పదలకుండా అనుచరులతో మూట గట్టించి వెంట తీస్తుకుపోయాడు.

గంగడు ఒకనాడు, తను ఇంతవరకూ దొంగిలించిన, ఆ నాలుగు ఇళ్ళలోని వస్తువులనూ లెక్కవేసిచూస్తే, రాజోద్యోగి ఇంట తనకు చాలా విలువైన వస్తువులు దొరికినట్టు తేలింది.

అంతేకాక, వాడు మరొక అశ్చర్యకరమైన విషయం, తెలుసుకున్నాడు. వస్తువులు పోగొట్టుకున్నవాళ్ళలో, ఒక్క రాజోద్యోగి తప్ప, మిగిలిన ముగ్గురూ తమ

ఇంట దొంగతనం జరిగినట్టు, రాజుకు ఫిర్యాదు చేశారు. రాజోద్యోగి ఎందుకు ఫిర్యాదు చేయలేదో వాడికి అంతుబట్టలేదు.

గంగడు మరి రెండు నెలల వ్యవధి తర్వాత, మరొకసారి రాజోద్యోగి ఇంట దొంగతనానికి వెళ్ళాడు. ఈసారి వాడికి ఆశ్చర్యం కలిగేలా, రాజోద్యోగి ఇంట మునుపటికన్న విలువైన వస్తువులు దొరికాయి. వాడు అదేవిధంగా, మరొకసారి వ్యాపారి, రైతు, పూజారి ఇళ్ళలో దొంగతనం చేశాడు. కానీ, ఈసారి వాడికి అంతగా విలువైన వస్తువులేమీ దొరకలేదు, తన దొంగతనం దెబ్బనుంచి, వాళ్ళు ఇంకా కోలుకోలేదని గంగడు గ్రహించాడు.

ఈసారి కూడా ఒక్క రాజోద్యోగి తప్ప, మిగిలిన ముగ్గురూ తమ ఇంట దొంగతనం జరిగినట్టు రాజుకు విన్నవించుకున్నారు.

రాజోద్యోగి, రాజుకు ఫిర్యాదు చేయక పోవడం గురించి, గంగడికి ఆశ్చర్యంతో పాటు కొంత అనుమానం కూడా కలిగింది.

ఇలా వుండగా, ఒకనాటి రాత్రి వాడు, ఒక సంవత్సరం ఇల్లు దోచబోయి, కాపలా వాళ్ళకు దొరికిపోయాడు. వాడి అనుచరులు మాత్రం తప్పించుకుని పారిపోగలిగారు.

సంవత్సరం, గంగడిని ప్రశ్నించి, తన కాపలావాళ్ళు పట్టుకున్నది పేరుమోసిన గజదొంగనని తెలుసుకుని, కాపలా వాళ్ళతో, "ఒరే, రాజభటులంతటి వాళ్ళు చేజిక్కించుకోలేని గంగడంతటి గజదొంగను, మీరు సునాయాసంగా పట్టేశారు. మీరు వీణ్ణి తిట్టడం చేయకండి. తీసుకుపోయి రాజభటులకు అప్పగిస్తే, రాజుగారే వీణ్ణి విచారించి నిలువునా కొరత చేయించుతారు," అన్నాడు.

కాపలావాళ్ళు, గంగడిని రాజభటుల పరం చేశారు. వాళ్ళు వాణ్ణి, రాజుగారి ముందు నిలబెట్టారు. రాజు, గంగడిని అనేక విధాలుగా ప్రశ్నించి, చివరకు, "ఒరే, ఎంతటి తెలివిగల దొంగ అయినా, ఏదో ఒకనాడు పట్టుబడకపోడన్న సత్యం,

నీ విషయంలో రుజువైంది. నిన్ను చిత్ర హింసలకు గురి చేయమంటావా? లేక అదేం లేకుండా, ఈ మధ్యకాలంలో నువ్వు దొంగిలించినదంతా, నా భటులకు అప్పగిస్తావా?" అని అడిగాడు.

"మహారాజా, చిత్రహింసలకు గురయ్యాక ఎలాగూ తప్పదుగదా—అందు వల్ల ముందుగానే, నేను దొంగిలించిన దంతా తమ ఎడట వుంచుతాను," అన్నాడు గంగడు.

గంగడు చెప్పగా, రాజభటులుపోయి, వాడు దాచిన చోటునుంచి దొంగిలించిన సాత్రంతా తీసుకువచ్చారు. ఈ సంగతి విన్న వ్యాపారీ, రైతూ, పూజారీ రాజు వద్దకు వచ్చి, గంగడు తమ ఇంట

దోచుకుపోయిన వస్తువులను, తమకు అప్పించవలసిందిగా కోరారు.

అప్పుడు రాజు, గంగడిని, తను ఎవరింట ఏవి వస్తువులు దోచుకుపోయాడో, వాటిని విడివిడిగా ఒకబోట చేర్చమన్నాడు.

గంగడు, వ్యాపారీ, రైతూ, పూజారీ ఇళ్ళ దోచుకున్న వస్తువులను ఒకపక్కగా పెట్టి, మిగిలినవాటిని రాజుకు చూపుతూ, "మహారాజా, వీటిని రాజమార్గం మలుపు తిరిగినచోటగల, గాడిబావి పక్కనున్న రాజోద్యోగి ఇంటి నుంచి దోచుకు పోయాను," అన్నాడు.

రాజు, వాటికేసి చూసి అశ్చర్యపోతూ, "ఇంత విలువైన వస్తువులు, ఏ సామం తుడి భవనం నుంచో దోచుకుపోయా

నంటే నమ్మగలనుగాని, ఒక సామాన్య రాజోద్యోగి ఇంటి నుంచి అంటే ఎలా నమ్మడం? పైగా అతడు తన ఇంట దొంగతనం జరిగినట్టు ఫిర్యాదు కూడా చేయలేదు!" అన్నాడు.

ఆ మాటలకు గంగడు నవ్వి, "మహారాజా, నాకూ తమకు కలిగిన అనుమానం లాంటిదే కలిగి చాలాకాలం ఆలోచించాను. తేలిందేమంటే—ఈ రాజోద్యోగి పరమ లంచగొండి. విరివిగా ప్రజల నుంచి లంచాలు గుంజి మూటగట్టుకునే ఇతడు, నిజానికి నాకన్న కూడా గజదొంగ. తన నేరాలు బయటపడ గలవన్న భయంతో, తన ఇంట జరిగిన దొంగతనాల గురించి, తమకు ఫిర్యాదు చేయలేదు," అన్నాడు.

"నా కొలువులో లంచగొండులా!" అంటూ రాజు ఆశ్చర్యపోయి, భటులను పంపి రాజోద్యోగిని పిలిపించాడు.

రాజు బెదిరిస్తూ కఠినంగా ప్రశ్నించగా, రాజోద్యోగి తన నేరాన్ని ఒప్పుకున్నాడు.

రాజు, అతడికి అప్పటికప్పుడే కారాగార శిక్ష విధించి, గంగడితో, "నీవల్ల ఒక లంచగొండి శిక్షకు గురైయ్యాడు. ఇది మిగతావాళ్ళకు పాఠంగా వుంటుంది. సరే, నీకెలాంటి శిక్ష విధించాలి!" అంటూ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

అప్పుడు గంగడు రెండు చేతులూ జోడించి, "మహారాజా, నన్ను తలదన్నినే గజదొంగను తమకు పట్టిచ్చాను. అందుకు నాకేదైనా బహుమానం యివ్వడానికి బదులు, నన్ను శిక్షకు గురిచేస్తారా?" అన్నాడు.

రాజు వాడి మాటలకు పెద్దగా నవ్వి, "అయితే, నా బహుమానం మాట విను! ఈ రోజునుంచీ నువ్వు, నీ అనుచరులూ దొంగతనాలు మాని, చేతనైన మరే వసయినా చేసుకుని బతకాలి. ఇందుకు భిన్నంగా జరిగిందో, మీ అందరినీ నిలువునా కొరత చేయిస్తాను," అని భటులకు గంగడిని విడిచి పుచ్చవలసిందిగా ఆజ్ఞాపించాడు.

మరచొనుమానె

ఇంద్రుడు అండ ఉన్నాడు గదా అన్న ధైర్యంతో రాహువు అంజనేయుడి మీదికి వెళ్ళాడు. అంజనేయుడు రాహువును ఎగాదిగా చూసి, వండు అనుకుని పట్టుకో బోయాడు. అంజనేయుడు అర్పాటం చేసి ఉగ్రనరసింహమూర్తి లాగా మీదికి రావటం చూసి రాహువు కంగారుగా ఇంద్రుడి దగ్గిరికి పరిగెత్తుకుంటూ పోయి, "ఈ అబ్బాయి నన్ను చంపేస్తున్నాడు. రక్షించు!" అని కేకలు పెట్టాడు.

"భయపడకు," అంటూ ఇంద్రుడు తన ఏనుగును ముందుకు తోలాడు.

ఘంకరిస్తూ తన మీదికి వచ్చే ఐరావతాన్ని చూసి అంజనేయుడు, "ఈ పండు తెల్లగా బాగుంది. దీన్ని తిని

అకలి తీర్చుకుంటాను" అనుకుని, మీదికి వచ్చేసరికి, ఐరావతం కూడా బెదిరింది.

ఇంద్రుడికి కోపం వచ్చి, అంజనేయుడి పైన వజ్రాయుధం విసిరాడు. ఆ దెబ్బకు అంజనేయుడి దవడ విరిగిపోయింది. అతను ఉదయాద్రి మీద పడిపోయి, కదలకుండా ఉండిపోయాడు.

ఇది చూసి వాయుదేవుడికి దుఃఖం ముంచుకు వచ్చింది. అతనికి కోపం కూడా వచ్చి, సంచరించటం మానేశాడు.

ఈ లోపల అంజన వర్షకాలకు తిరిగి వచ్చి చూసేసరికి, పక్కమీద బిడ్డలేదు. ఆమె తన బిడ్డ కోసం రకరకాలుగా ఏడవటం మొదలు పెట్టింది.

కేసరి ఆమెను ఊరడిస్తూ, "ఏడవకు. నీ కొడుకు ఉదయించే సూర్యుణ్ణి చూసి పండు అని భ్రమపడి పట్టుకోబోయాడు. ఈ సంగతి రామవు చెప్పేసరికి ఇంద్రుడు వచ్చి, దవడ పగిలేటట్టు కొట్టాడు. నీ కొడుకు స్పృహ తప్పి, తూర్పు కొండ మీద పడి ఉన్నాడు. వాయుదేవుడు ఇంద్రుడి పైన అలిగి, సంచారం మానేశాడు. నీ కొడుకు సమస్త శుభాలు కలుగుతాయి," అన్నాడు.

ఈ మాటలతో అంజన ఊరడిల్లింది.

వాయుదేవుడు అలిగి స్తంభించి పోయే సరికి దేవతలు కంగారుపడి, బ్రహ్మ వద్దకు వెళ్ళి, ఇంద్రుడు అంజనేయుడి

దవడ పగలగొట్టి మూర్ఛ పోగొట్టిన సంగతి, వాయుదేవుడు అలిగిన సంగతి చెప్పి, కాపాడమని వేడుకున్నారు.

బ్రహ్మదేవుడు హంసవాహనం మీద వాయుదేవుడు ఉన్న చోటికి వెళ్ళి, "నాయనా, సమస్త ప్రాణులకూ ప్రాణమిచ్చే వాడివి. అంతటా ఉండే వాడివి! నువ్వు అలగటం ధర్మమా?" అన్నాడు.

వాయుదేవుడు వెళ్ళి, మూర్ఛపోయి ఉన్న అంజనేయుణ్ణి తన చేతుల్లో ఎత్తి తీసుకు వచ్చి, బ్రహ్మ కాళ్ళవద్ద పెట్టి నమస్కారం చేశాడు. బ్రహ్మ ఆ కుర్రవాణ్ణి తన చేత్తో తాకే సరికి, అతనిలో తిరిగి చైతన్యం వచ్చింది.

ఇది చూసి వాయుదేవుడు సంతోషించి, లోక సంచారం చెయ్యటానికి బయలుదేరి పోయాడు. అ తరవాత బ్రహ్మ దేవతలతో, "ఈ కుర్రవాడు లోకాలన్నిటినీ సంతోష పెట్టగలవాడు. ఇతనికి వరాలు ఇద్దాం. ఇతను సాక్షాత్తు శివుడి అవతారం," అన్నాడు.

అప్పుడు అంజనేయుడికి భూదేవి వేదశాస్త్రాలు వచ్చేటట్టుగా శక్తి నిచ్చింది; నీటి భయం లేకుండా వరుణుడు వరమిచ్చాడు; మృత్యుభయమూ, ముసలితనమూ లేకుండా యముడు వరమిచ్చాడు; కుబేరుడు యుద్ధాలలో

విజయం ఇచ్చాడు; విశ్వకర్మ కనక కుండలాలిచ్చాడు. ఇంద్రుడు అంజనే యుడికి హనుమంతుడు అనే పేరు పెట్టి, (హనువు అంటే దవడ.) వజ్రాయుధం చేత అతనికి హని లేకుండా వరమిచ్చాడు. బ్రహ్మ హనుమంతుడికి దీర్ఘాయుషా, చిరంజీవిత్వమూ ఇచ్చాడు.

తరవాత బ్రహ్మ వాయుదేవుడితో, "నీ కొడుకు నిష్కల్మషమైన కిరీ సంపాదిస్తాడు. ఎన్నడూ ఓడడు. ఏక వీరుడు. పర్వతంలాటి ధీరత్వం గలవాడు. అణిమీది నిద్దులన్నీ ఇతనికి ఉంటాయి. తలుచుకున్న మాత్రాన విశ్వమంతా చూడగలడు. విరాగి, కోరిన రూపం పొందగలవాడు. ఇతనిలో అంతులేని శౌర్య, ధైర్య, దయాది గుణాలుంటాయి. ఎన్నే అద్భుతమైన పనులు చేస్తాడు. వాటిని నువ్వే చూస్తావు," అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

హనుమంతుణ్ణి గురించి, అతను సూర్యుణ్ణి పట్టుకోబోవటం గురించి చిత్రంగా చెప్పుకుంటూ దేవతలు కూడా వెళ్ళిపోయారు.

వాయుదేవుడు హనుమంతుణ్ణి తీసుకుపోయి అంజనే కిచ్చాడు. అమె తన కొడుకును తిరిగి పొందినందుకు ఆనందబాష్పాలు రాల్చింది. ఆ ప్రాంతాల

తపస్సు చేసుకునే వాళ్ళు హనుమంతుడి సంగతి విని ఆశ్చర్యపడుతూ, "సూర్యుడి కాంతి శరీరం మీద పడితేనే తాపం కలుగుతుంది గదా. ఈ పిల్లవాడు వెళ్ళి సూర్యుణ్ణి పట్టుకోవటం మేమిటి?" అనుకున్నారు.

తన కొడుకుకు దేవత లందరూ వరా లిచ్చిన సంగతి తెలిసి కేసరి చాలా సంతోషించాడు.

హనుమంతుడు పెరిగివస్తూ, సమస్త మైన జ్ఞానమూ కలిగి ఉండి కూడా ఆకతాయి పనులు చేస్తూ తిరగసాగాడు. మంచి పనులు చెయ్యాలి గాని, మర్కట చేష్టలు చెయ్యరాదని; దరిద్రులను

వెంటనే హనుమంతుడు సాత్వికుడుగా మారిపోయాడు. కొడుకులో ఈ మార్పు చూసి, అంజనా, కేశరీ తృప్తిపడ్డారు.

కొంతకాలం గడిచింది. ఒకనాడు అంజన హనుమంతుడితో, "నాయనా, కిష్కింధలో వారి, సుగ్రీవులని ఇద్దరు అన్నదమ్ములున్నారు. వారిని మా తల్లి అయిన అహల్య కన్నది. అందుచేత వాళ్ళు నీకు మేనమామలు. నువ్వు కిష్కింధకు వెళ్ళి, సుగ్రీవుడి అండచేరు. ఏ కారణం చేతనైనా వారి సుగ్రీవుల మధ్య వైరం వస్తే నువ్వు వారిని చంపేవు సుమా!" అన్నది.

బాధించటం చాలా అసహ్యమని తల్లి దండ్రులు ఎంత చెప్పినా వినక, అతను చిలిపి చేష్టలు చేస్తూ కాలం గడిపేవాడు.

లోకాలను రక్షించటానికి పుట్టిన ఈ హనుమంతుడు చిన్నతనంలోనే ఇంత అకతాయి పనులు చెయ్యటం మేమిటో బ్రాహ్మణులకు అర్థం కాలేదు. ఏదన్నా కాపం పెడదామన్నా, అతనికి కాపాలు తగలకుండా బ్రహ్మ ఇచ్చిన వరం ఉన్నది! అయితే, ఇంత మహాశక్తి మంతుడికి ఏ అడ్డూ, అదుపూ లేక పోతే లోకాలను తారుమారు చేయడా? అందు చేత ఆ బ్రాహ్మణులు హనుమంతుడికి తన బలం తెలియకుండా ఉండాలన్నారు.

హనుమంతుడు తల్లికి నమస్కరించి, సెలవు తీసుకుని, కిష్కింధకు వెళ్ళాడు. వారి సుగ్రీవులు అతన్ని అదరించారు. అతను సుగ్రీవుడికి మంత్రిగా ఉండ నారంభించాడు. అతనికి వేదాలూ, శాస్త్రాలూ నేర్చుకోవాలని కోరిక కలిగింది.

ఒకనాటి ఉదయం హనుమంతుడు కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని, సూర్యుడు ఉదయించే సమయానికి గగన మార్గాన ఎగిరి సూర్యుడి వద్దకు వెళ్ళి, నమ స్కారం చేశాడు.

సూర్యుడు సంతోషించి, "సంకల్ప నిద్ధిరస్తు! ఏం, నాయనా, ఏం పని మీద వచ్చావు?" అని అడిగాడు.

“అయ్యా, వేదశాస్త్రాలు నేర్చుకోవటానికి వచ్చాను,” అన్నాడు హనుమంతుడు.

“బాగానే ఉంది. కాని, నేను మేరు పర్వతం చుట్టూ అతివేగంగా తిరుగుతూ ఉంటాను. నా నుంచి శాస్త్రం నేర్చుకోవటం చాలా కష్టం అవుతుందే!” అన్నాడు సూర్యుడు.

దానికి హనుమంతుడు, “మహాత్మా, ఉదయపర్వతం మీద ఒక కాలూ, అస్తమయ పర్వతం మీద ఒక కాలూ పెట్టి మీ వద్ద చదువుకోమన్నారా, లేక మీకు ముందు నడుస్తూ చదువుకోమన్నారా?” అని సూర్యుణ్ణి అడిగాడు.

సూర్యుడు ఈ మాటకు సంతోషించి, “నాయనా, నీ వంటి వాడు సృష్టిలో మరెవడూ లేడు. రెండు కొండల మీదా పాదాలుంచి నిలబడు; దేవతలు చూసి అనందిస్తారు,” అన్నాడు.

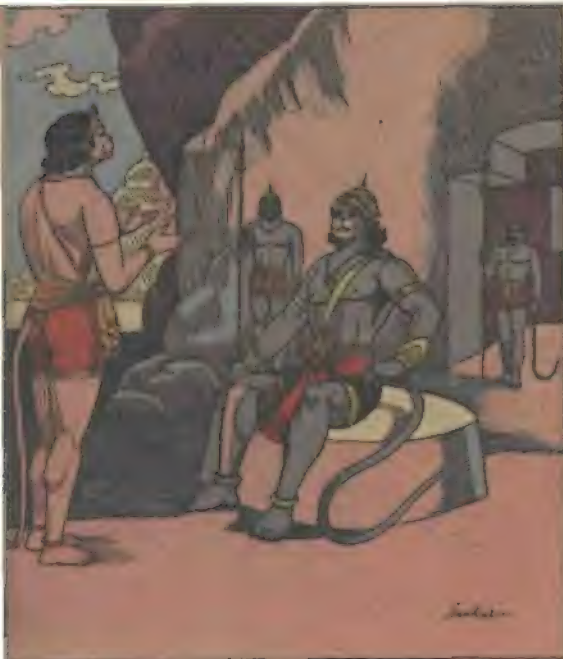
వెంటనే హనుమంతుడు సూర్యుడికి ప్రదక్షిణ సమస్కారాలు చేసి, తన శరీరాన్ని సక్షత్రాల కన్న పైగా ఉండేటట్టు పెంచి, అన్ని దిక్కులూ ఆక్రమించి, బ్రహ్మాండం నిండేటట్టు చేశాడు. ఆ అవతారం చూసి బ్రహ్మ దేవుడే నివ్వెర పోయాడు. మునులూ, దేవతలూ హనుమంతుణ్ణి చూసి సమస్కారాలు చేశారు.

సూర్యుడు పొందిన అద్భుతం అంతా ఇంతా కాదు. ఆయన హనుమంతుడితో, “ప్రత్యక్ష రుద్రావతారుడివి! నాకు కీర్తి కలిగించటానికి వచ్చావే గాని, నేను నీకు ఏం ఉపదేశించగలను?” అన్నాడు.

హనుమంతుడు వినయంగా, “మహాత్మా, ఇలా అనవచ్చునా? వేదాలకు మూలమైనవాడివి. నన్ను శిష్యుడుగా చేసుకుని దయతో వేదత్రయం బోధించు,” అంటూ తన మామూలు రూపం ధరించి, సూర్యుడి రథానికి ఎదురుగా నిలబడ్డాడు.

సూర్యుడు గడియకు తొమ్మిది లక్షల డెబ్బైవేల యోజనాల వేగంతో నడుస్తాడు. అంత వేగంతోనూ హనుమంతుడు

ఎగురుతూ, సూర్యుడికి ఎదురుగా నిలబడి, నేర్చుకోవలసిన దంతా, స్మృతి పురాణాలతో కూడా నేర్చుకున్నాడు.

చదువు పూర్తికాగానే హనుమంతుడు సూర్యుడికి నమస్కారం చేసి, సెలవు పుచ్చుకుని, కిష్కింధ వెళ్ళి, తన సంగతులన్నీ చెప్పాడు. సుగ్రీవుడు హనుమంతుడిపట్ల హెచ్చు ప్రేమ కలిగి, అతన్ని తన వద్దనే ఉంచుకున్నాడు.

వారి సుగ్రీవులు చాలా అన్యోన్యంగా ఉండేవారు. వారిని పెంచిన తండ్రి ఋషి విరజుడు చనిపోయాక వానరరాజ్యానికి వారి రాజు, సుగ్రీవుడు యువరాజు అయ్యారు.

వారి బలపరాక్రమాలు సాటిలేనివి. అతనితో యుద్ధం చేసి ఎవరూ గెలవలేదు. రాజులందరినీ జయించిన మదంతో రావణుడు ఒకసారి వారి వద్దకు వచ్చి, అతన్ని యుద్ధానికి పిలిచాడు. వారి రావణాసురుడితో యుద్ధం చేసి, అతన్ని చావ చితకగొట్టేశాడు. తరవాత రావణుడు వారితో స్నేహంగా ఉంటూ వచ్చాడు.

తరవాత వారిని యుద్ధానికి పిలిచిన వాడు దుందుభి అనే రాక్షసుడు. వాడు మడించి హిమవంతుణ్ణి యుద్ధానికి పిలిచాడు. హిమవంతుడు దుందుభితో, "బాబూ, నీతో యుద్ధం చేసే శక్తి నాకు లేదు. నీతో యుద్ధం చెయ్యగలవాడు వారి ఒక్కడే. సువ్వు మధువనానికి వెళ్ళి, అతన్ని యుద్ధానికి పిలుపు. తప్పక వస్తాడు," అన్నాడు.

ఆ మాట విని దుందుభి మధువనానికి వచ్చి, ఆ వనాన్ని ధ్వంసం చేస్తూ, వారిని యుద్ధానికి పిలిచాడు. మధువనం కిష్కింధకు బయట ఉన్నది. వారి దుందుభి పిలుపు విని వచ్చి, యుద్ధంలో వాణ్ణి చంపి, వాడి శరీరాన్ని విసిరి వేశాడు. దుందుభి కళేబరం దూరాన ఉన్న ఋశ్యమూక పర్వతం మీద పడింది. వాడి రక్తం, ఆ పర్వతం మీద తవస్సు చేసుకుంటున్న మతంగ

మహాముని మీద పడింది. ఆ ముని కోపించి, వారి ఋశ్యమూకం మీదికి వస్తే అతని తల పగిలి పోతుందని, శాపం పెట్టాడు.

తరవాత వారికి దుందుభి కొడుకైన మాయావితో వైరం వచ్చింది. దుందుభిని వారి చంపి ఉండటమే గాక, ఒక స్త్రీ విషయంలో కూడా మాయావికి, వారికి వైరం ఏర్పడింది.

ఒకనాటి అర్ధరాత్రి మాయావి కిష్కింధ నగర ద్వారం వద్దకు వచ్చి, పెడబొబ్బలు పెట్టుతూ, వారిని యుద్ధానికి పిలిచాడు. నిద్రపోతున్న వారి లేచి, శత్రువు దర్బం సహించలేక, వాడితో యుద్ధానికి బయలు దేరాడు. సుగ్రీవుడూ, వారి భార్య అయిన తారా వద్దని వారించబోయారు కాని, వారి వినలేదు.

వారిని అపలేక సుగ్రీవుడు కూడా అతని వెంట బయలుదేరాడు. అన్న దమ్ము లిద్దరూ వస్తూండటం చూసే మాయావి భయపడి, పారిపోసాగాడు.

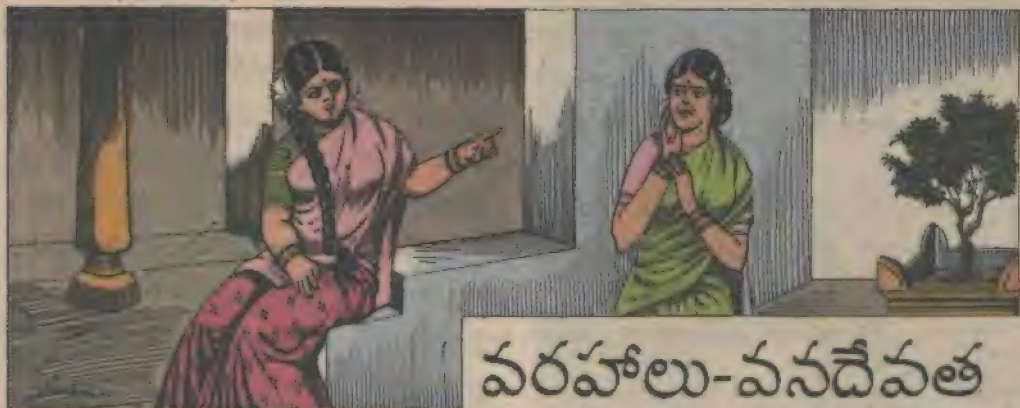
వారి, సుగ్రీవులు అతన్ని తరుముకుంటూ వెళ్ళారు. మాయావి వారిని చాలా దూరం తీసుకుపోయి, ముళ్ళకంపలు కప్పి ఉన్న ఒక కొండ బిలంలో ప్రవేశించాడు.

“నేను మాయావిని హతమార్చి వచ్చే వరకు నువ్వు ఇక్కడే ఉండు,” అని సుగ్రీవుడితో చెప్పి, వారి కూడా బిలం ప్రవేశించాడు.

వారి ఎంతకూ తిరిగి రాకపోయేసరికి, అతను చచ్చిపోయాడేమోనని సుగ్రీవుడికి భయం వేసింది. ఇంతలో బిలంలో నుంచి సురుగుతో కూడిన రక్తం బయటికి రా సాగింది. బిలంలో నుంచి వచ్చే ధ్వనులు రా క్షి సుడివిగా అతనికి విని పించాయి.

సుగ్రీవుడు తన అన్నకోసం దుఃఖించి, ఆ బిలానికి కొండరాయి అడ్డం పెట్టి, అన్నకు జలతర్పణాలు విడిచి, కిష్కింధకు తిరిగి వచ్చాడు. వానరులు అతన్ని రాజుగా అభిషేకించారు.

వరహాలు-వనదేవత

గంగవరం గ్రామంలో వుండే సూరయ్య, రమణమ్మలకు ఇద్దరు కొడుకులూ, ఒక కూతురు. కూతురు పేరు వరహాలు. ఆమె పెళ్ళిడుకు ఎదిగివచ్చింది. అయినా, ఏ ఒక్క సంబంధమూ రాలేదు. అందుకు ముఖ్యకారణం ఆమె స్థూలకాయానికి తోడు, నోటి దురుసుతనం. ఆమె నోటి ఛాటికి తల్లిదండ్రులే కాక, ఇరుగుపొరుగు కూడా భయపడుతూంటారు. ఒళ్ళు బరువూ, నోటి దురుసు తగ్గించుకుంటే గాని, ఆమెకు పెళ్ళి కాదని అందరూ అనుకోసాగారు. కానీ, ఈ సంగతి వరహాలుకు చెప్పే దైర్యం మాత్రం ఎవరికీ లేదు.

ఆ మధ్య ఒకసారి, వరహాలుకు వినతల్లి వరసఅయిన ఒకావిడ పొరుగుూరు నుంచి పని మీద వచ్చి, సంగతి విని, వరహాలుకు హితబోధ చేయబోయింది.

అయితే, వరహాలు గయ్యేమంటూ అవిడ మీదికి లేచి, "నువ్వేమైనా నాకు పెట్టి పోపిస్తున్నావా? నా తండ్రి బోలెడు సంపాదించాడు, నాకడుపు పట్టినంతతంటాను. నచ్చని మాటలు ఎవరైనా అంటే, యిష్టమొచ్చినట్టు తిట్టేస్తాను. పెళ్ళి అయినప్పుడే అవుతుంది. మూటాముల్లే సర్దుకుని వచ్చిన దారిపట్టు," అనేసింది.

ఇదేవిధంగా మరిద్దరుముగ్గురు దగ్గర బంధువులు, వరహాలుకు హితవు చెప్పబోతే, వాళ్ళను నానా తిట్లూతిట్టి కొట్టేంత పని చేసింది. దానితో అందరూ ఆమె పెళ్ళిభారం దేవుడి మీద వేసి నిమ్మకు నీరెత్తినట్టు వుండిపోయారు.

ఆమె ఇద్దరన్నలు, చాలాకాలం చెల్లెలి పెళ్ళికోసం తమ పెళ్ళిళ్ళు మానుకుని ఎదురుచూసి, చివరికి విసిగి తమకు తగిన వధువుల్ని చూసి పెళ్ళాడేకారు.

వరహాలు తల్లిదండ్రులు బాగా వృద్ధులై పోయారు. తాము పోయేలోగా కూతురు పెళ్ళి చూడాలని వాళ్ళ కోరిక. అయితే, వదినెలు వచ్చాక కూడా వరహాలు ధీరణి మారలేదు. ఇక్కడ పుల్ల తీసి అక్కడ పెట్టకపోగా, వదినెల మీద తప్పులు ఎంచి సాధిస్తూండేది. వాళ్ళు కొంతకాలం చూసి, ఇద్దరూ ఒకటై వరహాలును ఎదిరించడం ప్రారంభించారు. దానితో రోజూ వదినెలకూ, మరదలికీ ఏదో విషయం మీద కీమలాట వచ్చేది. వరహాలు అలిగి ఊరిబయటి చెరువుకట్ట దగ్గరకు వెళ్ళి, అక్కడున్న పెద్ద మురిచెట్టు కొమ్మకు ఊయలకట్టుకుని ఊగుతూ పగలంతా

వుండిపోయేది. చీకటిపడ్డాక పొలంనుంచి వచ్చిన అన్నలు, వరహాలును వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి, ఆమెను బతిమాలి ఇంటికి తీసుకు పోతుండేవాళ్ళు.

ఒక రోజున వరహాలు, వదినెలతో బాగా కీమలాడి, అలిగి చెరువుకట్ట దగ్గరకు బయలుదేరింది. ఆమె అకలిని ఏమాత్రం ఓర్పుకోలేదు. వరహాలు ఇలా అలిగినప్పుడల్లా, ఇంట్లోంచి కొంత డబ్బు తీసుకుని, దారిలో వున్న అంగడిలో తినుబండారాలు పుష్కలంగా కొని, మురిచెట్టుకు కట్టిన ఊయలలో కూర్చుని తింటూ ఊగుతూ, చీకటిపడేవేళ అన్నలు వచ్చేవరకూ కాలం గడిపేది. ఆ రోజున కూడా అలాగే అంగట్లో వేరు శనక్కాయలూ, బెల్లపు అచ్చులూ కొనుక్కుని కొంగుకు మూట కట్టి, చెరువుగట్టు చేరింది.

అక్కడ మురిచెట్టుకు తను కట్టిన ఊయలలో, ఎవరో స్త్రీ కూర్చుని ఊగుతూ వుండడం, వరహాలు కంటబడింది. ఆ మరుక్షణం, ఆమె భద్రకాళిలా కళ్ళిర్ర చేసి చ్చరనపోయి, "ఎవరు నువ్వు? నా ఊయాలలో కూర్చోడానికి ఎన్ని గుండెలు?" అంటూ, ఆ స్త్రీ చెయ్యిపట్టుకుని బలంగా గుంజింది.

అంతవరకూ కళ్ళు మూసుకుని, తన్మయత్వంలో ఊయాల ఊగుతున్న

ఆ స్త్రీ, చప్పున కళ్ళు తెరిచి కెవ్వుమంటూ అరిచి మాయమైపోయింది.

ఇది చూసి వరహాలు కోపంతో శివమొత్తి పోయి, "ఎవరు నువ్వు? ధైర్యముంటే, నా ముందుకు రా! నువ్వు దయ్యాని వయినా, భూతాని వయినా, విశాచాని వయినా—ఈ వరహాలు భయపడదు. ఏ మంత్రగాడి అవసరం లేకుండానే, నిన్నిక్కడే, ఈ చెట్టుకింద భూస్థాపితం చెయ్యగలను. ఒకవేళ నువ్వు ఏ దేవతవో అయిన పక్షంలో, ఈ గ్రామంలో వున్న అన్ని దేవతలగుళ్ళూ వెతికి, ఏదో ఒక రోజున నిన్ను పట్టుకుని మూడు చెరువుల నీళ్ళు తాగించక పోను!" అంటూ హుంకరించింది.

ఆ స్త్రీ వెంటనే ప్రత్యక్షమై, "నేనీ దావులనున్న అడవిలోని వనదేవతను. ఇటుగా పోతూ, నేరక నీ ఊయల ఊగాను. నువ్వు గట్టిగా అరిచి నా ఉనికిని బయట పెట్టకు. నీకేం కావలసినా యిస్తాను. నేనీ అడవిలో వున్నట్టు తెలిస్తే, ఇక ప్రతి కట్టెలు కొట్టేవాడూ, కట్టెలు కొట్టడం మానేసి, నా కోసం చెట్టూ వుట్టూ గాలించి వెతికి పట్టుకుని, వరాలివ్వమని గొడవ చేస్తాడు," అన్నది.

వరహాలు ఆ మాటలతో శాంతించి, "సరే, నువ్వీ ప్రాంతాల వున్నట్టు ఎవరికి

చెప్పను. నాకు త్వరలో పెళ్ళి జరిగేలా వరం యివ్వు," అన్నది.

"అలాగే-వరం యిస్తున్నాను!" అని వనదేవత మాయమైపోయింది.

వనదేవత అనుగ్రహం వల్లనే ఏమో, మర్నాటి ఉదయం ఒక యువకుడు, పరుపుచుట్టా, చిన్న పెట్టెతో వరహాలు ఇల్లు వెతుక్కుంటూ వచ్చాడు.

ఆ సమయంలో, వరహాలు తీరిగ్గా బిల్ల మీద కూర్చుని ఫలహారం తింటున్నది. యువకుడు వరహాలు కేసి కొంచెంసేపు చూసి, "ఇక్కడేదైనా గది లాంటిది అద్దెకు దొరుకుతుందాండి?" అంటూ పలకరించాడు.

ఈలోగా వరహాలు అన్నలిద్దరూ ఇంట్లోంచి బయటకు వచ్చి, ఆ యువకుడి వివరాలు అడిగారు. ఆ యువకుడి పేరు చలపతి. ఆ ఊరికి ఉపాధ్యాయుడుగా వచ్చాడు. ఇంకా పెళ్ళి కాలేదు. వెనకా ముందూ ఎవరూ లేని ఒంటరిగాడు.

వరహాలు అన్నలిద్దరూ కూడబలుక్కుని, వసారాకు ఒక పక్కగా వున్న గదిని అప్పటికప్పుడు శుభ్రం చేయించి, దాన్ని చలపతికి చాలా తక్కువ అద్దెకు ఇచ్చారు. చలపతి ఆనందంగా ఆ గదిలో బస ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు.

చలపతి పొద్దున్నే లేచి స్నానం వగైరా ముగించి, ఇంత వండుకుతిని పాఠశాలకు

పెళ్ళి, చీకటిపడ్డాక తిరిగి వస్తూండేవాడు. అతను వరహాలు కంటబడినప్పుడు, చాలా ఆసక్తిగా ఆమె కేసి చూస్తూండే వాడు.

కలా కొద్ది రోజులు జరిగాక, ఒకనాడు చలపతి, వరహాలు అన్నలతో తనకామెను పెళ్ళాడాలని వున్నదని చెప్పాడు. అయితే, ఆమె చేతివంట తిన్నాకే నిశ్చితార్థం జరుపుకుంటానన్నాడు. అతను బుద్ధి తెలిసినప్పటి నుంచి వంట తనే చేసుకుని తింటున్నాడట! అందువల్ల వంట చేయడం అంటే విసుగ్గా వుంటున్నదని, మంచి వంట నేర్చిన భార్య దొరికితే బావుంటుందన్నది, తన అభిప్రాయంగా చెప్పాడు.

వరహాలు అన్నలు ఆనందంతో, ఈ విషయం ఇంటిల్లిపాదికి చెప్పి, వరహాలును ఆ రోజు శ్రద్ధగా వంట చేయమన్నారు. ఆమెకు సహాయంగా ఎవరూ వంట గది ఛాయలకేసి కూడా వెళ్ళగూడదని, చలపతి షరతుపెట్టాడు.

వరహాలు వంట చేస్తూ, ఆలోచించ సాగింది. వనదేవత అనుగ్రహంవల్ల, తన కెలాగూ చలపతితో పెళ్ళి భాయం! అందువల్ల, ఇక్కడే తను కాస్త ముందు చూపుతో ఆలోచించాలి. ఇంతకాలం లక్షణంగా వంట చేసుకుతినే చలపతి, తన వంట ఏమాత్రం రుచిగా వున్నా ఇక

వంటజోలికి పోడు. దానితో జీవితాంతం తనకు వంటపని తప్పదు! ఇలా ఆలోచించిన వరహాలు, కావాలనే పని గట్టుకుని వంటకాలన్నీ చెడగొట్టింది.

చలపతితోబాటు భోజనానికి కూర్చున్న ఇంటిల్లిపాదికి, వరహాలు వండినవి నేట్లో పెట్టుకోగానే రౌరవాదినరకాలు కనిపించి నట్టయింది. చలపతి ముఖం ముడుచుకుని బయటికి వెళ్ళాక, అందరూ వరహాలును గట్టిగా తిట్టి కోప్పడ్డారు. వరహాలు నిర్లక్ష్యంగా తలాడిస్తూ వూరుకున్నది.

మర్నాటి ఉదయం అందరూ నిద్రలేచేసరికి, చలపతి గది ఖాళీగా కనిపించింది. గది మధ్యన ఒక చీటీ పడివున్నది. అందులో చలపతి—వరహాలు వంట జీవితాంతం తినే ధైర్యం తనకులేదనీ, ఇక ఆమె పెళ్ళిమాటకు వస్తే, పరమేశ్వరుడి వరం అయినా భంగపడి పోతుందనీ రాకాడు.

ఇది చదివి అందరికన్నా ఎక్కువగా వరహాలు బెంగపడిపోయింది. వనదేవత

వరం, ఇలా పనికిరాకుండా పోతుందని, ఆమె ఊహించలేదు. ఆనాటినుంచి ఇంట్లో ప్రతి ఒక్కరూ ఆమెను నిర్లక్ష్యంగా చూడసాగారు. వరహాలు, వనదేవత కోసం చాలాసార్లు చెరువుకట్టమీదికి పోయింది. కాని, ఆ దేవత జూడ లేదు.

ఈ సంఘటన జరిగాక, వరహాలులో క్రమంగా మార్పు రాసాగింది. ఆమె వదినెలకు చేదోడువాదోడుగా వుండి పని పాటూ చేస్తూ, ఒద్దికగా వుండడం ప్రారంభించింది. రోజూ అంతో యంతో శరీర శ్రమ చేయడం మొదలుపెట్టాక, త్వరలోనే ఆమె స్థూలకాయం తగ్గి, మనిషి నాజుకుగా తయారైంది.

ఈ దశలో పొరుగుూరి పెద్ద రైతొకాయన, తన కొడుక్కు వరహాలును చేసుకోదలచి, పెద్ద ఎత్తున లాంఛనాలతో వచ్చాడు. అందరూ అశ్చర్యపడేంత వైభవంగా వరహాలు పెళ్ళి, చక్కని వరుడితో జరిగి పోయింది. ఈ విధంగా వనదేవత వరం ఫలించింది!

సుల్తానుగారిపిల్లి

మిసార్ అనే నగరంలో మహమ్మద్ అనే వర్తకుడుండేవాడు. అతను ఒక సారి రకరకాల సరుకులు కొని, అనేకమంది నౌకర్లను ఏర్పాటు చేసుకుని, బిడారుతో సహా వర్తకానికి బయలుదేరాడు. అనేక చోట్ల ఆగుతూ, తన సరుకు అమ్ముతూ, కొత్తసరుకులు కొంటూ, ప్రయాణం చేసి అతను ఒక కొత్త నగరానికి వచ్చాడు.

ఆ నగరంలో కొంతకాలం విశ్రాంతి తీసుకుందామనుకుని, ఒక సత్రంలో మహమ్మద్ తన నౌకర్లతో సహా బస ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు.

అప్పుడు ఒక వర్తకుడు అతని వద్దకు వచ్చి, "ఈ నగరానికి వచ్చే ప్రతి వర్తకుడూ మంచి మంచి కానుకలు పట్టుకు పోయి సుల్తానుగారి దర్శనం చేసుకోవాలి. ఆ కానుకలు పుచ్చుకుని సుల్తానుగారు ఆ వర్తకుణ్ణి తనతో చదరంగం ఆడటానికి

అహ్వానిస్తారు. అదే ఇక్కడి మర్యాద. అన్నాడు.

అందుచేత, తన కేమాత్రమూ ఇష్టం లేకపోయినా, మహమ్మద్ ఒక బంగారపు పళ్ళెంలో, తన వద్ద ఉండే అమూల్య మైన వస్త్రాలు కొన్ని పెట్టుకుని, సుల్తాను భవనానికి వెళ్ళాడు.

సుల్తాను ఆ కానుకలన్నిటినీ స్వీకరించి, మహమ్మద్ న్యదేశం గురించి, అతని వర్తకం గురించి, అడిగి తెలుసుకుని, "ఇవాళ రాత్రి మా ఇంటికి వచ్చేయి; చదరంగం ఆడుకుందాం," అన్నాడు.

మహమ్మద్ చీకటి పడగానే రాజభవనానికి వెళ్ళాడు.

"అటు నియమం చెబుతాను విను. నా దగ్గర ఒక తెలివైన పిల్లి ఉన్నది. అది తెల్లనాల్లా తన తోక మీద ఏడు దీపాలను నిలిపి ఉంచగలదు. మనం ఆట ఆడు

తున్నంతసేపూ అది కదలకుండా ఆ దీపా
లను తన తోక మీద నిలిపి ఉంచినట్టయితే
నీ ఆస్తి అంతా నాది అవుతుంది; నిన్ను
బందిఖానాలో పెట్టిస్తాను. కాని, అలా కాక
నా పిల్లి ఏ మాత్రం కదిలి, ఏ ఒక్క దీపం
కిందపడినా నన్ను నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు
చెయ్యవచ్చు, నా ఖజానా అంతా నీదే!"
అని సుల్తాను మహమ్మద్ తో అన్నాడు.

పాపం, మహమ్మద్ ఏం చెయ్యగలడు?
పారిపోవటానికి లేదు, చదరంగం ఆడనన
టానికి లేదు; సుల్తాను నియమాల ప్రకారం
ఆడి తిరాలి. ఈ పాడుదేశంలో ఆడుగు
పెట్టినందుకు మహమ్మద్ తనను తాను
తిట్టుకున్నాడు. అతనికి తన సొత్తు మీదా,
ఇంటి మీదా, ప్రాణాల మీదా ఆశపోయింది.

సుల్తాను తన తెలివైన పిల్లిని రప్పించి,
ఒక చోట కూర్చోబెట్టి, దాని తోక మీద ఏడు
ప్రమిద దీపాలు నిలబెట్టించాడు. తరవాత
సుల్తానూ, మహమ్మదూ చదరంగం ఆట
మొదలుపెట్టారు.

మూడు రాత్రులూ, మూడు పగళ్ళూ
ఆట సాగింది. పిల్లి కదలనే లేదు.
మహమ్మద్ ఇక భరించలేక, కాను అడ
లేననీ, ఓడాననీ ఒప్పుకున్నాడు.

సుల్తాను సత్రం నుంచి వర్తకుడి సరు
కులూ, డబ్బూ తెప్పించి, వర్తకుణ్ణి
బంధించి, కారాగృహంలో పెట్టించాడు.

అక్కడ మహమ్మద్ భార్య జరీనా తన
భర్త కోసం ఎంతో కాలం ఎదురు చూసింది.
అతని నౌకరు ఒకడు మట్టిగొట్టుకుని తిరిగి
వచ్చి, ఆమెకు జరిగినదంతా వివరంగా
తెలియజేశాడు.

అంతా విని జరీనా తన భర్తను బంధ
విముక్తుణ్ణి చెయ్య నిశ్చయించుకున్నది.
ఆమె బోలెడన్ని ఎలుకలను పట్టించి, ఒక
పెట్టెనిండా పెట్టించింది. కొంత బంగారం
వెంట తీసుకుని, మగవాడి దుస్తులు
ధరించి, ఒక బిడారుతో సహా బయలుదేరి,
సుల్తానుండే నగరానికి వెళ్ళింది.

అక్కడ ఆమె సత్రంలో విడిది చేసి,
నౌకర్లను వెంటబెట్టుకుని, ఒక బంగారు

ఎళ్ళు నిండా కానుకలుంచి, సుల్తాను భవనానికి పట్టించుకు పోయింది. తాను సుల్తానుతో చదరంగం ఆడేటప్పుడు, ఒక్కొక్క ఎలుకనే తామున్న గదిలోకి వదలమని ఆమె తన వెంట ఉన్న నౌకర్లను ముందుగా హెచ్చరించింది.

సుల్తాను జరినాను చూసి మగవాడనే అనుకున్నాడు. ఆయన ఆమె తెచ్చిన కానుకలు స్వీకరించి, నియమాలు తెలిపి, ఆమెను చదరంగం ఆటకు ఆహ్వానించాడు.

ఇద్దరూ చదరంగం ఆడేటప్పుడు పిల్లి వచ్చి, తన తోకమీద ఏడు దీపాలూ నిలిపి, రాతిబొమ్మగాలా నిశ్చలంగా కూర్చున్నది.

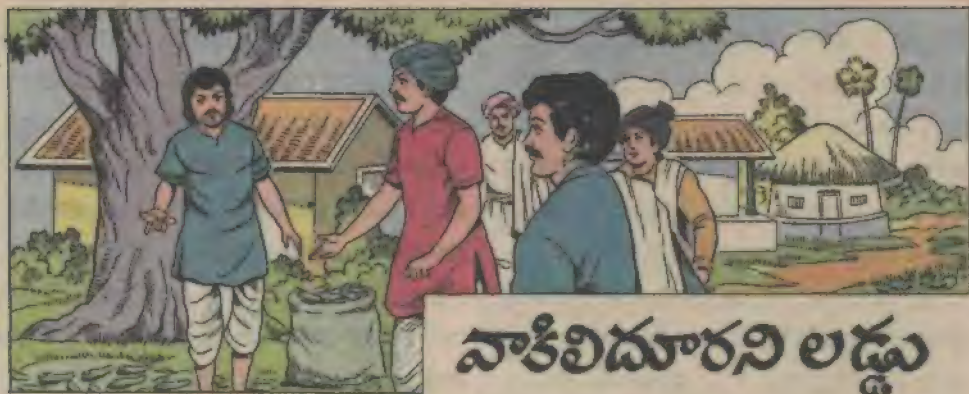
అంతలో గోడ చాటున వున్న జరినా నౌకర్లు, చదరంగం ఆట జరిగే గదిలోకి ఒక ఎలుకను వదిలారు. పిల్లి ఆ ఎలుకను చూసింది. దానికా ఎలుకను పట్టాలన్న ఉద్దేశం కలిగింది. కాని సుల్తాను పిల్లి కేసి తీక్షణంగా చూశాడు. పిల్లి తన ఆరాటాన్ని నిగ్రహించుకుని ఎప్పటిలాగే కూర్చున్నది.

కొంచెంసేపు జరగనిచ్చి, జరినా నౌకర్లు మూడు నాలుగు ఎలుకలను వదిలారు, అవి చదరంగం ఆట జరిగే గదిలో ఆటూ జటూకంగారుగా పరిగెత్తసాగాయి. వాటిని చూసేసరికి పిల్లికి నిగ్రహం పూర్తిగా పోయింది. అది తానున్న చోటు నుంచి ఒక్క దూకు దూకి ఎలుకల వెంట పరిగెత్తింది. దాని తోక మీది ఏడు దీపాలూ కింద పడిపోయాయి.

మరుక్షణమే జరినా మనుషులు లోపలికి వచ్చి, సుల్తానును పట్టుకుని బాదారు. సుల్తాను కేకలు పెట్టాడు. ఆయన నౌకర్లు ఆ కేకలు విని కూడా రక్షించడానికి రాలేదు. పరమక్రూరుడూ, నీచుడూ అయిన తమ సుల్తానంటే వాళ్ళకూ అసహ్యమే.

జరినా సుల్తానును బంధించి, కారాగృహంలోకి తోయింది. ఆ కారాగృహంలో బంధితుడై ఉన్న తన భర్తనూ, మరి కొందరినీ విడుదల చేయించి, తన భర్తతో సహా స్వదేశానికి తిరిగి వెళ్ళిపోయింది.

వాకిలిదూరని లడ్డు

ఒకనాడు ఒక మనిషి ఏధి వెంట దోసకాయల బస్తా నెత్తిన పెట్టుకుని అమ్ముకుంటూ వచ్చాడు. పనిలేని పాపయ్య ఒకడు ఎదురుపడి, దోసకాయల మనిషిని నిలవేసి, ఏవేవో అర్థంలేని ప్రశ్నలు వేయసాగాడు. దోసకాయల మనిషి, "కొనేబేరం కాదు, పెట్టేబేరం కాదు, పోవయ్యా!" అన్నాడు.

పాపయ్యకు పట్టరాని పొరుషం వచ్చింది.

"మన సంగతి తెలీదల్లేవుంది. బేరం తేల్చు, ఆ బస్తాడు దోసకాయలూ ఇప్పుడే తినేస్తాను," అన్నాడు పనిలేని పాపయ్య.

"నీవంటివాళ్లని నలుగుర్ని వెంటతెచ్చుకున్నా కూడా నీవల్లకాదు. పోవయ్యా, పో," అన్నాడు దోసకాయల మనిషి.

"పందెం వెయ్యి," అన్నాడు పాపయ్య పట్టుదలగా.

"నువ్వీ దోసకాయలన్నీ తిన్నావే, నీకు వాకిలి దూరనంత లడ్డు పెట్టిస్తా," అన్నాడు దోసకాయల మనిషి.

"పెట్టించలేవు. పది రూపాయల పందెం!" అన్నాడు పనిలేని పాపయ్య.

"నువ్వీ దోసకాయలన్నీ తిన్నప్పటి మాటకద!" అన్నాడు దోసకాయల మనిషి నవ్వుతూ.

"బస్తా దించు," అని పనిలేని పాపయ్య బస్తాలో వున్న ఒక్కొక్క దోసకాయ కొంచెం కొంచెం కొరికి ఉమ్మేశాడు.

"ఏం. పరాచకమా?" అన్నాడు దోసకాయలవాడు.

"పరాచకమేమిటి? నీ దోసకాయలన్నీ తినేశాను," అన్నాడు పనిలేని పాపయ్య కోపంగా.

"ఇదేనా తినటమంటే?" అన్నాడు దోసకాయల మనిషి.

“ఎవరికైనా అమ్మజూపు, ఏమంటారో నీకే తెలుస్తుంది,” అన్నాడు పాపయ్య.

ఈపాటికి చుట్టూ జనం మూగారు. ఆ కాయలన్నీ తినేసిన కాయలైనని వాళ్ళూ ఒప్పుకున్నారు. చేసేదిలేక దోసకాయల వాడు తన గోతం తీసుకుని వెళ్ళిపో బోయాడు. కాని పనిలేని పాపయ్య అడ్డు తగిలి, “లడ్డు మాటేమిటి? దానికూడా పందెం కాకాను మరి,” అన్నాడు.

“వాకిలి దూరని లడ్డు ఆ మనిషి మాత్రం ఎక్కడ తెస్తాడు. పందెం ఓడి నందుకు ఓరూపాయి ఇస్తాడూలే!” అని పక్కన వున్నవాళ్ళు అన్నారు.

“అదంతా కుదరదు. పదిరూపాయలూ కక్కితీరాలిందే!” అన్నాడు పాపయ్య.

“అయితే వాకిలి దూరలేని లడ్డు తెస్తా నుండు,” అంటూ దోసకాయల మనిషి, పక్కనే వున్న మిఠాయికొట్టుకు వెళ్ళి అర్థజాపెట్టి బెల్లం లడ్డు ఒకటి తెచ్చాడు.

“ఇదేనా వాకిలి దూరని లడ్డు?” అన్నాడు పనిలేని పాపయ్య వెలుకారంగా.

“మరి ఏమిటనుకున్నావు. నీ ఇష్టం వచ్చినవాకిలి కోరుకో. దూరదని చూపిస్తాను,” అన్నాడు దోసకాయల మనిషి.

అందరూ కలిసి పక్కనే వున్న ఇంటి వాకిలి దగ్గిరికి వెళ్ళారు. దోసకాయల మనిషి లడ్డును గడప అవతల పెట్టి, “దూరు!” అన్నాడు. లడ్డు కదలలేదు.

“చూకావా, వాకిలి దూరదు!” అన్నాడు దోసకాయలవాడు.

ఆ మాటతో పనిలేని పాపయ్యకు గంగ వెలురైత్తినై. చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళంతా, “ఆ మనిషి చెప్పింది నిజమే,” అన్నారు.

“అంటే సరి!” అని గొణుగుతూ పని లేని పాపయ్య జారుకోబోయాడు.

దోసకాయలవాడు, “పందెం ఓడావు. పదిరూపాయలూ పెట్టిపో!” అన్నాడు.

పనిలేని పాపయ్య ఆట కట్టింది. పది రూపాయలూ ఇచ్చేవాడు.

“దోసకాయలు పోతే పోయాయిగాని లేచినవేళ మంచిదే!” అనుకుంటూ దోస కాయలవాడు ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

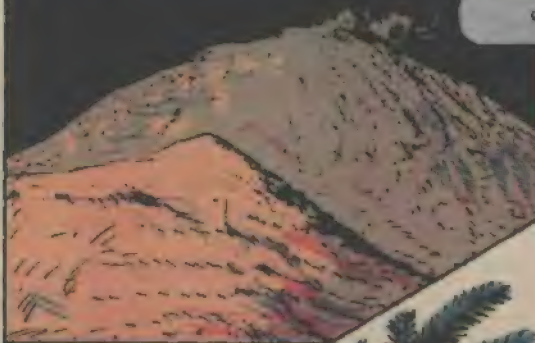
ప్రకృతి వింతలు:

అమెరికాలోని అరిజోనా అరణ్యంలో శిలలుగా మారిన వృక్షాలు చాలా వున్నాయి. ఇరవై కోట్ల సంవత్సరాలకు పూర్వం వీరిన కుప్పాసులో 200 అడుగుల ఎత్తయిన వృక్షాలు విరిగిపడి, నాటి పైన చున్ను, ఇసుక మూసుకుపోవడంవల్ల, చెట్లు క్రమంగా శిలలుగా మారిపోయాయి. ఏడుకోట్ల సంవత్సరాల పూర్వం భూమి ఎదగడం ఆరంభమయ్యాక, ఈనాటి శిలాజాలు బయటపడ్డాయి.

శిలలుగా మారిన వృక్షాలు!

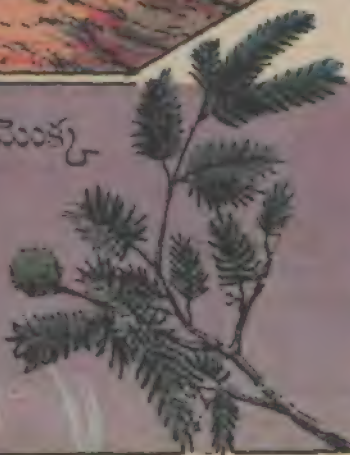

ఎరిబన్ పర్వతం

అంటార్కిటికాలోని ఎరిబన్ పర్వత మే దక్షిణాగ్రంలో వున్న సజీవ అగ్ని పర్వతం. ఇది 12,450 అడుగుల ఎత్తు కలిగివున్నది. ఈ పర్వతమీలం అంటే జ్వాలాముఖం 2,600 అడుగుల అడ్డుకొంత కలిగి ఉన్నది.

అత్తిపత్తి మొక్క

మిమోసాపుడికా అనే ఒకరకం తుమ్మ జాతి (అత్తిపత్తి) మొక్కను శాకిలే దారు క్షికాలలో ఆకులన్నీ మురుచుకు పోతాయి. ఆ తరువాత కొంతసేపటికి నెమ్మదిగా యధాస్థితికి వస్తుంది.

WANTED

TEDDY

Teddy and his cronies Wobbit, Bow Wow, Papa Hare and Jumbo are on the loose in this city. They've already broken into several homes. Don't be misled by their soft and cuddly looks. They're trained to take on the toughest torture test ever — childhandling. It's also rumoured that they cast a magical spell over kids that can't be reversed. So... watch out. You may be the charmers' next target.

CUDDLES

Stuffed toys

CHANDAMAMA TOYTRONIX

In collaboration with Sammo Corporation, S. Korea

Because making toys is no child's play

Chandamama Toytronix Private Limited, Chandamama Buildings, 188, NSK Salai, Vadapalani, Madras - 600 026

పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ : : బహుమానం రూ. 50 లు

ఈ పోటోల వ్యాఖ్యలు 1990 సెప్టెంబర్ నెల సంచికలో ప్రకటింపబడును.

M. R. Pimpalapure

A. V. Rangiah

★ పై పోటోలకు నరియైన వ్యాఖ్యలు ఒక్కమాటలో గానీ, చిన్న వాక్యంలోగానీ కావాలి. (రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.) ★ జూలై నెల 15వ తేదీలోగా వ్యాఖ్యలు మాకు చేరాలి. ★ మాకు చేరిన వ్యాఖ్యలలో అత్యుత్తమంగా ఉన్న సెట్టుకు (రెండు వ్యాఖ్యలకు కలిపి) రూ. 50/-లు బహుమానం. ★ వ్యాఖ్యలు రెండూ పోస్టుకార్డుపైన రాసి, ఈ ఆద్రనుకు వంపాలి: - చందమామ పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ, మద్రాసు-26

మే నెల పోటీ ఫలితాలు

మొదటి పోటో: ఎత్తుకు ఎగరాలని తపన!

రెండవ పోటో: ఎత్తుకోవడంలో లాలన!

సంబంధపాద: ఆర్. ఆర్. కుమారి, అభిరామవరం, మద్రాసు-600 018

బహుమతి మొత్తం రూ. 50/- నెలాఖరులోగా వంపబడుతుంది.

చందమామ

ఇండియాలో సంవత్సర చందా: రూ. 36-00

చందా సంపాదనైన చిరునామా:

డాబ్లన్ విజన్సీస్, చందమామ బిల్డింగ్స్, వడవళని, మద్రాసు-600 026.

ఇతర దేశాల చందా వివరాలకు రాయండి:

చందమామ పబ్లికేషన్స్, చందమామ బిల్డింగ్స్, వడవళని, మద్రాసు-600 026

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., 188 N.S.K. Salai, Madras 600 026 (India) and Published by B. VISHWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras 600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.

In a class of its own

Exclusive pencils for one and all,

LION PREMIER® HB PENCILS

Sleek, Elegant, meant for executives and others, who like style. A consistent dark tone for effortless writing - micronized lead for unbreakable points are what adds to its superiority.

LION PINKY® PENCILS

Lion 'PINKY' Pencils Pretty Perfect, Ideal for children because of its pretty designs & colours. Strongly bonded lead for unbreakable points and super smooth writing add to its attraction.

LION Geomatic® DRAWING PENCILS

Lion Geomatic Drawing Pencils. A unit for all Professionals like artists, architects, designers & engineers. Give expertise an edge. Available in 14 grades from H to 6H and B to 6B HB and F

LION PENCILS LTD
95, Parijat, Marine Drive
BOMBAY 400 002

School Children!

ENTER THE

JUNIOR

QUEST

Where finding out is fun

**YOUNG
GENIUS!
CONTEST!**

**Win a full year's scholarship!
And hundreds of other exciting prizes!**

See the July issue of Junior Quest for details.

LUSCIOUS MANGOES MADE INTO FRUIT BARS

Packed to
preserve their
freshness

nutrine

Naturo

MANGO FRUIT BAR

Now, it's Mango Season
Twelve Months a Year
So Convenient... So Delicious!

